

D. O. M. A.

6338^b

Collegii Testamentarii Publici

16 11,5

Disputatio IV.

DE

SUBSTITUTIONIBUS.

Quam

In Illustri Salana

Approbante Amplissima Facultate Juridicâ

PRÆSIDE

Viro Clarissimo & Consultiissimo

DR. ANDREA GERHARDO

J. U. D.

In Auditorio Jctorum discutendam proponet
CASPARUS ZIEGLERUS LUSATUS.

Ad diem 25. Julij.

JENÆ,

TYPIS LIPPOLDIANIS.

ANNO

M. DC. XI.

19

3 1/2

19

VIRIS

Amplissimis, Consultissimis & Clarissimis

Dn. VALENTINO KRAPPEN,
Dn. MAGNO LÖBZELTERO,
Dn. ANDREÆ GERHARDI,
J. U. Doctoribus & Scabinatus Electoralis qui est Lipsiæ, illi
Seniori, hisq; Adfessoribus optatissimis.

NEC NON

Dn. JOHANNI MAJERO
Dn. JOHANNI RENZELIO
J. U. Doctoribus, inclitæ facultatis Juridicæ Lipsensium Adfessoribus &
supremæ Curie Electoralis Advocatis
meritissimis

*Dnn. Fautoribus & Patronis suis
nullo observantia cultu non venerandis*

offert

CASPARUS ZIEGLERUS
Auctor & Resp.

DISPUTATIO QUARTA
DE SUBSTITUTIO-
NIBUS.

Respondente

CASPARE ZIEGLERO LUSATO.

THESIS I.

L*egibus & moribus tanta testatib. da-
ta est potestas, ut non solum pro arbitrio de rebus suis
disponere & heredes sibi facere, sed etiam heredum
gradus constituere possent. Qua occasione inducta est
substitutio.*

Princ. J. de vulg. subst. l. moribus l. potest. 36. de vulg. & pup. l. verbis 120.
de V. S. Sicut enim nuda, simplex & absoluta testandi potestas ab initio inducta
postea juri bus insequentibus paulatim restricta est Bodin, de Rep. c. 2. Carol. Sy-
gon. lib. 1. de antiq. jur. civ. Rom. c. 12. ita etiam in quibusdam aucta, tum per
leges tum per mores & consuetudines Romanorum, quibus id potestatis esse re-
cte statuimus cum Zas. ad l. 4. n. 6. & 7. ff. h. t. adeo ut ex humanitate & pri-
vilegio quodam aut speciali gratia (ita enim id quod contra juris regulas con-
ceditur indigenti consuevit l. peregre 44. §. quæritum ff. de acqui. poss. l. justo,
§. nondum. ff. de usucap. l. ult. §. his itaq; C. de inoff. test.) etiã alteri testamen-
tum facere tandem permitteretur l. patris 20. ff. de vulg. in pr. J. de pupill. quod
aliã prohiberit l. 13. C. de testam. l. 8. §. 2. de jud. codic. l. 77. §. mando. de leg. 2.
Govean. ad l. 2. n. 1. de vulg. & pupill. Et ut cætera singularia ita & hoc non sine
singulari ratione inductum est, tum ut testamenta eo facilius effectum sortian-
& res defunctorum ex voluntate disponentiũ devolvantur l. 1. C. de sacros. Ec-
cles. cum ut caducũ evitetur l. un. pr. C. de caduc. tol. Idq; eo magis cũ testamenta
rebus favorabilib⁹ connumerentur, in quib⁹ conservandis & sustinendis legum-
latores magno semper opere solliciti fuerunt. Inde enim quarta Falcidia & quar-
ta Trebellianica inducta est, ne heredes scripti ob lucrum vel omnino nullum
vel admodum parvũ testamentũ deserant, testatoremq; in testatum faciant §. 1.
J. ad l. falcid. §. sed quia. J. de fideic. her. Claud. Chiffet. de subst. c. 2. Vigl. ad rub.
J. de vulg. in fin. Donell. ad rub. C. de inst. & subst. n. 22. Trentac. de subst. p. 2. c.
1. in fin. Sfort. Odd. de compend. in prælud. p. 1. q. 5. n. 16. 17. Sichard. ad rubr. C.
de impr. & aliis. n. 2.

A

2. Et

no, nihil nos fallat vocabuli quibusdam juris in locis latior acceptio.

Nam & ad legata, fideicommissa, donationes applicatur l. si legata C. de legat. l. 7. §. 2. de don. int. vir. & ux. l. 26. de hered. inst. l. 57. §. ult. ad SC. Trebell. l. ut heredib. de leg. 2. l. 33. de testam. tut. l. ei cui de donat. mort. caul. l. 1. §. si autem. C. de cadve toll. in quibus tamen nulla fit institutio heredis Fumus de subst. n. 5. Duar. h. t. c. 1. Imo adhuc generalius & quoad Elymon substituere est quovis modo in locum aliarum qualium cunque rerum deficientium alias submittere §. sed si gravis. ff. de rer. divis. l. 63. ff. de usufr. l. 18. cod. Donell. ad rub. C. de impub. & aliis n. 2. Anto Peregr. de fideic. art. 5. n. 6.

3. Hoc ipsum enim & in voce Institutionum usu venire videmus, nisi restringatur.

Sic leges instituere dixit Apuleius. & instituere adiones l. 1. §. deinde ff. de O. J. l. de inter. act. l. 1. C. si tut. non gess. instituere de beneficio c. 1. de R. J. in 6. Instituere obligationes. lex hoc iure ff. de J. & J. instituere fontem l. 3. ff. de aq. plu. arc. Hortoman. in princ. Inst. de vulgati subst. Et hoc Doctores fecerunt ut tam varie substitutionem nobis definitam reliquerint ut videre est apud Sfort. Odd. prælud. p. 1 q. 1. per tot. Polin. de subst. in gen. n. 22 & seqq. Chiflet. de subst. c. 4. Cujac. in parat. ff. h. t. Quilibet enim pro substrato significatu rem determinavit vel in vitus, prout in effectu agnovit Lancelloc. de subst. in genere n. 1. 6. 7. Trentac. in præfat. n. 45. Nostrum vero institutum aliud suadet ut & vocis proprietas, quod patet ex l. 1. l. 25. ff. h. t. l. 20. in fin. de cond. inst. l. 60. ad J. Falcid. ubi substitutio ad hereditates applicatur Fumus de subst. n. 5.

4. Quo se su substitutio est ulteriore gradu facta heredis institutio.

Gajus Inst. lib. 1. tit. 4. pr. Duar. h. t. c. 1. Vult. J. R. c. 73 n. 9. & pr. J. de vulg. n. 1.

5. Unde ut generis appellatione singula veniunt species ita. Institutionis vocabulo venit substitutio.

Adeoq; iustus instituere Titium iustus satisfacisse creditur si substituit Titium l. 20. §. h. de cond. inst. Evidens n. hic & Logica subest oppositio: Nec quem moveat quod interdum diversimodè fiat, nunc alternative nunc copulative l. 1. ff. h. t. rubric. C. de instit. & substir. adeo ut quandoq; pro instituto non habeatur ut maxime sit substitutus l. 26 ff. h. t. Et enim Institutionis vox in usu juris ita sumitur ut nunc generis nunc speciei naturam adumat & sic cum substitutione interdum disparetur interdum ei ut genus supponatur ut monuit Trent. in præfat. m. 13 & is. A. Govean. ad l. 1. n. 2 h. t. Adeoq; ubi institutio in specie requiritur ibi substitutio non sufficiet d. l. 26. h. t. l. sub conditione ff. de bon. post. cont. tabb. A. Fab. 9. conject. 5.

Nil faciunt contradicentes dū inferunt dispositionis appellatione non venire conditionalē l. 1. §. si quis simplic. ff. de V. O. l. de Donat. l. 4. de hered. inst. & substitutionē omnē esse conditionalē l. 3. C. de hered. inst. Don. in rub. C. impub. & aliis n. 1. A. Fab. dec. 31. et. 8. adeoq; institutionis nomine nō venire nā teste Politio hoc totit. de condit. inst. contrahatur ut & in specie l. 4. §. 6. de hered. inst. l. creditores de V. §. Nisi forsitan tempus pendens substitutionis ob institutum delibetantem respicias ubi nullus adhuc effectus eius in esse apparet l. 13. de adquir. her. spera.

t. qui substitutionem minime conditionatam actum esse defendit. Est enim conditio necessaria apponenda, quæ vulgaris conditionis formam non sequitur ut observavit Detl. Langebeck. lib. 1. annot. c. 27. Cuj. ad Paul. lib. 3. sent. tit. 4. §. substituire. Nec quid obstat quod exheredatis, qui ab institutione profus sunt remoti substitui possit. l. 2. h. t. Recte enim Oddus, quod substitutio dicatur institutio respectu testatoris instituentis non respectu ejus cui fit substitutio Donell. ad l. 7. n. 19. C. de impub. & aliis.

6. *Et ut Institutio simplex in specie dicta in primum gradum ita substitutio in sequentes concipitur.*

Plures enim eorum fieri possunt ut tertius, quartus &c. l. quo gradu 13. l. potest. §. ff. h. t. ubi Jas. in pr. Qui tamen omnes respectu aliquo, possent dici secundus gradus, nam & crebro Cui secundus gradus saltem mentionem faciunt l. 43 §. 1. h. t. l. precibus C. de impub. & al. l. 2. §. 4. ff. de bon. poss. sec. tabb. l. non putavit. §. primo ff. contra tabb. l. 7. de bon. libert. l. 41 §. splendorus. de fideic. libert. & n. h. lo minus sequentes etiam intelligunt. Quo significatu etiam t. r. C. de secundis nuptiis conceptus est qui tamen de certis & ulteriorib. quoq; intelligitur ut in l. hac edictati. C. illo tit. in pr. refertur quemadmodum & t. r. de duobus reis stipul. sufficit ut maxime plures habeantur. Juvat quod a prima substitutione quadantenus sequentes dependent ita ut illa ob conditionem deficientem deficiente deficient cætera in universum simul omnes Ant. Peregr. de fideicom. art. 29. n. 29. & art. 5. n. 35. Menoch. p. 1. conf. 99. n. 204. Quo respectu primus substitutus quoad secundum habetur pro instituto, & ex sententiâ Hottom. deficiente primo secundus pro primo, iterum deficiente secundo tertius pro primo & ita deinceps habetur. Ut sic vel solius secundi gradus appellatio sufficere nobis debeat Zasius ad rubr. h. t. n. 4. Trentac. in præfat. n. 10. Oddus prælud. p. 1. q. 1. nu. 13. 14. 15. Lancelot. in præfat. n. 10. Sed hic respectus manus nobis non ligat, quo minus autoritate Cui modestini l. i. h. t. pr. & Pauli. 3. sent. §. heredes. secundo gradui tertium opponamus, & potius ordinem numerando inspiciamus ipsam dispositionem Testatoris quam eventum ipsum ob mortem aut repudiationem institutorum & substitutorum contingentem. Govean. ad l. 1. n. 6. 7. 8. ff. h. t. Quæ ratio in pupillari substitutione omnino incunda est si modo eam substitutionem dicere jure volumus.

7. *Gradus ergo Institutionem à substitutione se jungit.*

Gradum vero hic non intelligimus ordinem scripturæ aut numerum personarum, ut si Titus ex parte prima, & ejus ex parte secunda Mævius ex tertia, Sulpitius ex quarta hæredes esse jubeantur. l. 1. §. de her. inst. l. i. §. 25. ff. qui testat. fac. poss. Alias qui liber coheres post me scriptus meus esset substitutus, qui tamen saltem ordine scripturæ est secundus aut tertius, utpote cum plures unis literis aut uno spiritu aut uno nomine nominari non potuerunt. Jas. in rub. ff. h. t. nu. 5. & 6. Polit. de sub. inst. in gen. n. 20. Sed gradus nobis est ordo successionis l. 2. §. 4. & 5. ff. bon. pos. secund. tabb. l. 3. §. 1. & seqq. l. 14. de lib. & post. Paul. lib. 3. sent. t. 4. §. hered. l. 36. ff. de statulib. Gov. ad l. 1. n. 3. ff. h. t. Et quidem talis ordo per quem omnis graduum concursus impeditur l. 37. ff. de her. test. l. quandiu. de vulg. & Donel. 6. com. 23. Hort. ad pr. J. h. t. Laterem itaq; lavant qui colligunt: Atqui sunt ulteriores gradu instituti qui tamen non sunt substituti. 60. & l. 87. ff. de hered. institut.

pupilli hereditatem non in secundo sed in primo gradu accipiat ut observat acutissimus Faber decad. 33. cr. 4. & 6. ita ut secundo loco quidem sit, sed hereditas ei non in secundo gradu deferri videatur. Attamen suo respectu quocq; in secundo gradu positus videtur, vel in comparatione respectu heredis primi paterni Donell. ad l. 7. n. 10. C. de impu. & aliis. & ita si referamus substitutionem ad institutionem Hottom. pr. J. h. t. vel quoad intentionem & dispositionem testatoris emergentē ex illa conditione si heres erit & intra pubertatem &c. id quod tum usu venit, quando pupillus qui non abstinuit, decessit, hic n. pro herede habetur l. 8. C. de suis & legit. l. 2. §. si quis ex liberis. ff. ad SC. Tertul. l. 7. §. 1. de acquir. her. l. 87. de leg. 1. Ant. Fab. dec. 31. cr. 9. adeo ut substitutus junctas patris & filii hereditates accipiat, id quod non absq; magno effectu procedit l. paternam. de privil. credit. l. 42. de requir. her. l. 12. de vulg. & pup.

8. Specialem vero & notabilem notant casum ubi videntur duo esse gradus, non tamen subest substitutio:

Ut in l. Gallus. pr. de lib. & post. l. 37. pr. de hered. inst. l. 33. §. 1. de vulg. & pupill. Fit enim propriē substitutio in casu quo instituto hereditas delata est, hic vero filio pramortuo deferri nunquam potuit, adeoq; avus nepoti postumo statim à tempore mortis suæ delatam vult hereditatem, id quod est instituire non substituere. Facit. l. 43. §. Lucius ff. h. t. Cujac. tract. 2. ad Afric. super. d. l. 33. Chiffet. de subst. c. 14. Govean. ad l. Gallus. n. 25. de lib. & post. & ad l. 2. n. 17. ff. de vulg. & pup. Ant. Eab. 9. conj. 11. & 12.

9. Et duo potissimum sunt casus in quos dirigi solet substitutio, adeoq; duæ etiam species, Vulgaris & Pupillaris.

Vel. n. in casum heredis non adeptis, vel in casum morientis ante testamenti actionem acceptam, l. 8. C. de impub. & al. dicuntur & duæ causæ l. 39. §. 1. h. t. & duo eventus. l. 4. h. t. Et hæ duæ species sunt. dominantæ, primipilæ, antesignanæ & principales, ad quas cæteræ tanquã subdititiæ reduci possunt Zaf. ad rubr. ff. h. t. n. 7. ibid. Jaf. n. 3. Addunt his Reciprocam, Cõpendiosam. Vigil. in rubr. J. de vulg. n. 5. Trentac. p. 1. c. 1. pr. Polit. de subst. in gen. n. 26. Jaf. rub. h. t. n. 1. Quæ tamen ad superiores reduci possunt Donel. 6. Com. 24. & ad rub. C. h. t. in fin. & si à formulis substituendi diversas statim species eliceremus in infinitum excurrere oporteret Cujac. pr. ff. h. t. Hottom. ad pr. J. h. t. Chiffet. c. 5. Vinc. Cabot. a. disp. 16. & 19.

10. Fideicommissum, an substitutionum speciebus ad numerandum, difficultate non caret, nos tamen negabimus.

1. Diversas etenim hæc materiis rubricas adsignatas videmus tr. de vulg. & pup. ad SC. Trebell. de fideicommissis de instit. & subst. &c. 2. Nec definitionem generis fideicommissio applicare poteris modo specificè definitum sumas, non latè uti facit Menoch. p. 1. conf. 85. n. 28. & Anton. Peregrin. tr. de fideic. art. 51. ubi eo sensu etiam ex contractibus substitutiones oriri ait, & artic. 1. n. 11. & seqq. 3. Et aliàs vox substitutionis in dubio de directâ accipitur. c. si pater. de testam. in 6. Menoch. 4. præfunt. 66. & p. 1. conf. 85. n. 38. & conf. 44. n. 5. & n. 14. nec moramur Oddum, qui hoc ideo fieri putat, quod directâ heredi sit favorabilior. 4. Hinc si testator substituit, saltem de pupillari & vulgari quaritur. nec ulla præ-

dus qui id Reciprocae imputat. 5. Et Egregius Papinianus in l. 39. §. heres. de ad-
 min. tut. cum qui fideicommissum gravatus est, negat habuisse substitutum. 6. A-
 deoq; si & fideicommissum & substitutionem meritis sum, non uno sed duplici
 diversissimo jure munitus sum l. 6. §. Titius ad Trebell. Erratio diversitatis sup-
 perit. 7. Etenim jura civilia substitutum pro herede habent l. 1. h. t. Fideicom-
 missarium v. nullatenus l. si heres. l. postulante ff. ad SC. Trebell. §. in primis J.
 de fideic. hered. l. 5. §. 1. q. cum eo. Menoch. conf. 85. n. 33. quod & Ant. Peregrinus
 fatetur de fideic. art. 32. n. 80. 81. Unde in materia pœnali appellatione heredis, fi-
 deicommissarium venire negat l. si antequam ff. ad Syllan. Ut nec in conditione
 de dando heredi l. 4. §. cum hereditas ff. de condit. & demonst. 8. Deinde sub-
 stitutio fit in locum heredis deficientis l. 3. l. 69. de acquir. her. Gomez. to. 1. c. 3.
 n. 33. Cum fideicommissarius non admittatur aliter, nisi heres non deficiat §. 1.
 J. de fideic. hered. l. cogi. ad Trebell. 9. Deniq; alias hoc absurdi sequeretur ut
 in codicillis quis posset heres fieri, cum in illis fideicommissum relinqui possit
 §. ult. J. de Codicillis. Zas. in rubr. ff. h. t. n. ult. Ant. Fab. 15. conj. 14. Chiflet. c. 5.
 Nil ergo faciunt l. coheredi §. cum filiz de vulg. & pupill. l. 57. §. 1. l. 67. ad Tre-
 bell. l. 64. l. 77. §. volo. de legat. 3. l. eam quam. C. de fideic. l. 16. C. de pact. l. 19.
 de testam. milit. l. 34. & leg. 1. l. 6. §. cum dotem C. de inst. & subst. ad quem textû
 non sine Imperatoris reprehensione responderi posse putat Sfort. Odd. & c. que-
 nobis à Trentac. Odd. Polit. Cagnol. Cyrt. Petr. Gregor. Donell. & aliis obji-
 ciuntur:

11. *Varie autem vulgaris substitutionis formula concipi soles.*

Uti apparet ex l. 1. l. 13. l. 36. l. 41. de vulg. & pupill. l. 23. l. 25. de hered. inst.
 Cujac. 7. C. de instir. & subst. Fumez. de subst. n. 15. 16. Duar. ff. h. t. c. 1. Rolan-
 din. p. 1. flor. test. rub. 48. n. 1. Gomez. tom. 1. c. 3. n. 45. 6.

12. *Non vero sub hac: Si Titius heres non erit, restituat here-
 ditatem Mævia.*

Putatam ineptam proflus substitutionem esse, nec substitutionis, nec fi-
 deicommissi quoque nomen mereri, sed nihil omnino importare propter l. ubi
 pugnantia de R. J. Non n. substitutio esse potest, ut pote quæ restitutionem non
 admittit, cum directo jure substitutionis veniat hereditas ad substitutum l. 60.
 de acquir. her. vel eo deficiente ad coheredē aut legitimos. Non fideicommissum,
 ut pote cum apposita sit coaditio. Si non erit heres, quæ ab omni fideic. abhor-
 ret. l. non justum C. ad SC. Trebell. Non itaq; actus debet ex eo incipere à quo
 si esset inceptus desineret. l. 21. ff. de usufr. leg. l. pro parte. ff. de Servit. l. si sub una.
 §. 1. de V. O. l. existimo. l. pluribus §. 1. ff. eod. §. an servus. J. de legat. §. item cō-
 tra. J. de inutil. stipul. Lancelloc. de vulg. c. 2. n. 9. Trentac. p. 1. c. 2. n. 2. Gomez.
 to. 1. c. 3. n. 5. Zas. de subst. p. ult. q. 1. Ant. Fab. dec. 33. cr. 7. Claud. Chiflet. c. 12.

13. *Et non saltem purè verum etiam sub conditionibus variis
 ex arbitrio testatoris substitutus vocari potest.*

Quamvis n. omnis substitutio per se videatur esse conditionata, attamen
 quædam conditiones intrinsecæ sunt, quales ut maximè expressim in forma
 conditionis adponantur. actum conditionatum efficere non dicuntur l. 22. §. 1.
 l. 25. in fin. ff. quando dies legat. ced. l. 37. de V. O. l. 3. de leg. 1. Ant. Fab. dec. 26.

conditio conditionalem substitutionem omnino facit, l. 99. de cond. & demōstr. Anton. Govean. ad l. 8. n. 2. ff. h. t. ut si Titius heres non erit, Mævius si navis ex Asia venerit heres esto, vel. Si Titius mihi heres erit, etiam filio heres esto l. 8. §. 1. ff. h. t. Paulus 7. sent. 4. §. substituere.

14. Conditiones vero ista uti aliās ita & in substitutionibus nihil disponunt; adeoq; filius in substitutionis conditione positus, si filius heres non erit Titius heres esto, pro instituto non habetur.

Ita enim contra Pegasum putat ab Aristone Pomponio & Arriano conclusum fuisse Chifletii. per l. 19. de her. inst. tex. l. si quis sub condit. 8. Si quis omīsa caus. testam. l. 16. in fin. de vulg. l. 28. de hered. inst. l. 82. eod. l. Lucius 88. eod. Unde inductum ut non sufficiat substituere sed nominatum heredem in primo gradu instituere opus sit, non n. institutio fictionem & suppletionem admittit si de ea non appareat §. imprimis ff. de fideic. nec nuda voluntate sed verbis testamenta sunt gl. in l. in fraudem §. 1. de testam. milit. fac. l. 2. §. prius ff. de vulg. & pap. l. 1. §. fin. eod. Wesemb. p. 2. conf. 73. n. 9. Mitificē vero dissentientes falluntur per l. 41. in fin. h. t. l. Gallus. pr. de lib. & posth. l. 57. §. 1. ad Treb. & l. 3. §. si libertus de bon. libert. dum præsūponenda omittunt, & verba compendii causa omīsa non animadvertunt. Chiflet. de subst. c. 12. & de iure fideic. c. 14. Ant. Fab. dec. 26. er. 5.

15. Hinc herede instituto & ei si sine liberis decesserit substituto dato, à liberis substitutus excluditur quidem, sed non inde statim liberos ex testamento vocari consequens est.

Thessaur. decif. 96. Mantie. de conject. ult. volunt. lib. 11. tit. 2. Trentac. de subst. p. 4. c. 11. n. 20. Jul. Clar. 3. sent. §. testamentum. q. 75. & 79. Claud. Chiflet. de iure fideic. c. 14. Rol. Vall. conf. 51. n. 3. Comm. Dd. in l. ex facto. §. ex facto ff. ad Trebell. Fachin. 4. contr. 51. A. Peregr. de fideic. art. 28. Ant. Fab. dec. 26. er. 1. 2. 3. 4. & c. Paul. Parisp. 2. conf. 77. per tot. Gomez. t. resol. 3. n. 23. Neq; casim verbis conditionalibus sed legalibus & imperativis heredum institutiones concipiuntur. l. 1. §. ult. de her. inst. l. 3. de lib. & posth. & conditio nil ponit in esse l. 1. §. item. si ita. l. 30. §. tametsi. ad l. Falcid. adeoq; nec legatum taliter dari potest. l. 8. si quis omīsis. & pro præterito habetur, qui in conditione ponitur l. 16. h. t. Unde in consilio Galli de nepote posthumo instituendo non sufficit filium poni in conditione ista, si filius vivo me morietur sed diserte instituendus est l. Gallus §. in omnibus ff. de lib. & posth. ut recte adnotavit Gomez. & explicatum dedit Ant. Fab. 9. conj. 10. & 10. conj. 2. & 10. conj. 13. Govean. ad l. Gallus. n. 25. de lib. & post. Nec moramur verba in l. Lucius 85. de her. inst. ibi prudens consilium: Neq; enim hoc necessario dispositionem inducit cum in l. 8. eod. tit. de tali consilio quoq; appareat nec tamē institutionem inducat: Sufficiat, q; per hoc consilium legitimis legitima iucessio reservata sit, arg. l. 8. §. 1. de jur. codicill. Nec tanti facimus quod testator non saltem institutum sed & ejus liberos prætulerit substitutis: non enim sequitur ut eodem modo utrumq; fecerit, sufficit effectus exclusionis, qui non præsūponit eandem formam successione. d. l. 8. §. 1. de codicill. Et hoc saltē in habilibus terminis ut in specie d. l.

Lucius

tionem, verum propter regem in potestate natus sum, quae iuramento non a testatore sed a jure datur. Cæterum si ab extraneo talis substitutio fiat, nec ex testamento nec ab intestato liberis in conditione positus successio patebit. Non ab intestato, nullum enim jus sanguinis subest. Ex testamento tamen eos admitti tentant Menoch. de præsumt. lib. 4. præf. 76. Chiffet. d. c. 14. Cujac. consult. 50. fideicommissum inde extorquentes: Tum quia magis dilecti dicuntur quam substituti, quod tamen negarim: Tum quod ex voluntatis conjectura quæcunq; fideicommissa debentur l. 67. §. ult. l. 64. de leg. 2. l. 74. ad §. C. Trebelli præsertim ubi consilium testantis apparet l. 11. §. hæc verba. de leg. 3. Tunc nam quasi per obliquum si non vocati tamen invitati consentur l. 69. §. fratre. l. 77. §. fidei heredum. de leg. 2. l. 76. §. pater. eod. Quod tamen hic vix admiserim, non propterea ut quidam volunt, quod ibi fideicommissum extinctum sit propter mortem fiduciarii ante aditam hereditatem l. 13. §. 1. l. 27. §. quoties. ad §. C. Trebell. possit enim sustineri per substitutum l. 4. C. ad Trebell. l. 61. §. 1. de leg. 2. sed quod & voluntatis conjectura, & legis interpretatio, & verba precaria nos deficiant, absq; quib; fideicommissum in testamento nõ inducitur, l. 38. §. pen. de leg. 3. l. 68. §. 1. eod. l. 32. pr. de usufr. leg. l. 34. pr. & §. Gaus de leg. 2. l. 11. §. si ita de leg. 1. l. 77. §. mando de leg. 2. nisi speciale principis rescriptum adsit, l. 67. in fin. de leg. 2. q. ad consequentias in conjecturis non est trahendum. l. 14. de ll. In dubio v. fideicommissum tanquam res onerosa non præsumitur l. cohæredi §. cum filiar. de vulg. & pupil. & quod non apparet ex testamento id non admittatur l. si fuerit ff. de reb. dubiis. Roland. à Vall. p. 4. conf. 34. n. 1. 2. Menoch. pr. conf. 87. n. 38. 50. Et alienum prorsus videtur hic querere de successione liberorum, cum potius respiciamus conditionem ipsam quam liberos in conditione positos: Sufficiat quod substitutus per eorum existentiam excludatur, nec referat an ij ad successionem vel patris vel testatoris perveniant l. 114. §. cum erit de leg. 1. Perinde enim est vel ita testator substituat, si navis ex Asia venerit, vel ita, si institutus sine liberis decedat, ut exemplificat Oldradus conf. 21. quem refert & sequitur Anton. Fab. dec. 26. et. 9. Neque enim liberi propter seipsums videri debent in conditione positi, sed propter patrem gravatum, quem eo casu testator onus hoc sustinere voluit propter solum defectum illius conditionis, sub qua substitutus vocabatur: Et contraria sententia posita sequeretur, ut pater ipsis propriis liberis teneretur restituere, & sic inductum in favorem patris operaretur eius odium. Quod argumentum Anton. Peregrin. de suo præceptore D. Fornello gloriatur. Et sic utroque casu tam existentium quam non existentium liberorum pater successione privabitur, quod menti testatoris non convenit Johan. Dilect. de arr. test. tit. 6. caute 36.

10. Potissimum concipi substitutio vulgaris solet in conditionem, si primo gradu institutus non erit heres: sub qua & voluntatis & potestatis casus continetur: Uno tamen expresso aliter cessare videtur.

Qui

de no. & pot. p. dicitur eam non ante & non post adire tanquam opposita se invicem continere non possunt l. 4. de adq. hered. ne is qui voluntatem defuncti allegare debet, eam adversum se habeat l. 101. l. 96. de cond. & dem. Adde quod substitutiones strictè interpretandæ Menoch. p. 1. conf. 83. n. 37 & conf. 97. n. 91. Quæ ratione nec pupillariter ad 10. annum substitutus ultra admittendus erit l. 11. l. 13. §. 1. ff. de vulg. & pup. l. 2. §. si primus ff. de bon. pos. sec. tabb. Neq; n. ex conjecturis sed per verba expressa testatoris animus explicantiæ heredes inducuntur. Quod & in legatus uluvenit, ubi is qui amittit legatum si nolit tutelam administrare non amittit si non potest l. 76. §. 6. de leg. 2. l. 8. C. de legatis. Mantic. de conj. ult. vol. lib. §. tit. 1. n. 3. Duar. h. r. c. 9. Anton. Fab. dec. 33. et. 5. Fachin. 4. contr. 61. Polit. de vulg. n. 101. & c. Chiffet. c. 11.

17. Duplex vero habetur vulgaris, Expressa & Tacita.

Hanc ex variis conjecturis præsumunt Dd. ut l. 24. l. 25. & her. inst. l. 27. l. 41. pr. de vulg. §. sed si instituto. J. de vulg. Donell. 6. Com. 14. Menoch. 4. præfunt. 43. & 53. Chiffet. d. c. 11. Cujac. c. consulti. 46.

18. Potissima vulgaris tacita est que ex pupillari expressa oritur.

l. 4. ff. de vulg. & pup. Et non sine ratione. Etenim si illa conjecturata voluntatis extensio in vulgari expressa admittitur ad pupillarem tacitam, Quidni etiam in pupillari expressa: Siquidem in vulgari expressa substitutus saltem ad hereditatem testatoris vocatur, At in pupillari expressa tam ad patris quam ad filii l. ult. C. de her. inst. l. 7. §. ult. de adq. her. Quare si pater voluit substitutum utriq; heredem esse, quidni voluerit etiam sibi: Aut si voluit ut filius haberet heredem, multo magis ut ipse, Id n. negotii agit testando. Donel. ad l. 2. n. 2. & c. C. de impub. D. aliis. & 6. Com. 24. Vincent. Cabot. 2. disp. 18. Quintil. lib. 7. inst. c. 7. Rol. à Vall. vol. 4. conf. 34. n. 43. Et non debet in sola impuberis filii voluntate esse per suam abstentionem patrem intestatum facere Guil. Onciac. Acad. quæst. 4. n. 3. Roland. de testam. p. 1. rubr. 23 per tot. Menoch. 4. præf. 43. & præf. 65. & conf. 326. ubi illud ex Ciceroe exemplū refert de Manio Curio, quem M. Coponius ita substituerat: Si postumus moriatur antequam in suam tutelam perveniat. Posthumo non nato Manius Curius ex tacita vulgari admitti volebat ad assistente L. Crasso. Et fundamentum non leve suppeditat Javolenus in l. patetfa. in pr. de privil. cred. ubi rationes excutiuntur quæ p. pupillariter substituto ex tacita vulgari ad hereditatem patris vocato faciunt. Cui tamen opinioni per multa præsupposita contradicunt Politus de pupill. subst. n. 39. Vigl. ad §. 1. n. 2. J. de pup. subst. Ant. Fab. dec. 32. et. 9. & c.

19. Cui consequens est ut pupillariter substitutus pupillo abstinnente possit ad patris hereditatem venire.

Neq; enim ad effectum pupillaris substitutionis necessario requiritur, ut filius cum effectū sit heres siquidem & exheredato substitui ita potest §. 4. J. de pupill. l. 2. pr. ff. h. r. Et sola existentia sui heredis confirmat tabulas pupillares & facit impleri conditionem, si heres erit. l. patetfa. ff. de privil. credit. l. 12. de vulg. l. 41. de adq. her. Tunc itaq; ex tacita vulgari venire potest substitutus ut tanto minus etiam de secundarum tabularum valore dubitetur l. 2. §. 1. & 2. h. r. l. 11.

ob principium negatum, oportet displicet Fabio. deead. 31. cr. 4. 1. Tum quod saltem impubes dicatur heredem ex pupillari habere posse in l. 2. pr. de acquir. her. Sed subiecta materia consequentiam tollit, per verba: metu enim onerum patris &c. quæ in vanum adposita essent si substitutus profus non admitteretur. 2. Tum quod suus etiam abstinens adhuc pro herede habeatur. l. 30. §. sed et si. ff. de fideic. l. ber. l. 1. §. qui sunt ff. si quis omis. Sed recte Sfort. Oddus præ lud. p. 2. q. 6. n. 9. hunc fictum heredem quoad conditionem substitutionis tacita vulgaris pro herede nunquam haberi ut apparet in minore aduente & iterum restituo l. 4. 4. de re jud. l. 2. §. 3. de vulg. & pup. l. 61. de acquir. her. & in suo impubere se immiscente & iterum absente. Non enim talis est heres qualem pater esse voluit l. 19. pr. & §. 2. de cond. & dem. Lancell. de vulg. n. 32. Don. 6. Com. 24. Aliàs certe nunquam filiofam. vulgariter substitui posset, semper n. per nudam existentiam eluderet & excluderet substitutum, quod absurdum nunquam Ant. Fab. evitare potest. Passager. de rest. rub. 23. n. 35. Govean. ad h. r. n. 41. 3. Tum per l. 10. de lib. & posth. quæ eliditur per l. 4. h. r. 4. Tum quod in formula pupillaris nulla adite conditio l. 8. pr. h. r. Non tamen attendit id quod per vim legis inde dependet. Aliàs idem de vulgari expressa (quæ & ipsa perfectam conditionem non habet ut in th. 13.) ad eludendam tacitam pupillarem dicere possumus. 5. Tum deniq; quia ideo tacita vulgaris à Dd. effecta fuit, ut per eam patris hereditate adita pupillares tabulæ firmentur, quo tamen non opus est cum per sui heredis nudam existentiam confirmetur. Quod eadem facilitate qua dicitur, etiam negatur.

20. Cujus principij & hoc consecrarium est, ut maximè impubes virvopatre moriatur substitutum tamen adhuc ex tacita vulgari admitti.

Nam illa vulgaris tacita inducta est à lege cum omnib. qualitatibus quas haberet alias si expressa fuisset, adeoq; in vim expressæ vires suas post mortem restitutoris exerceret. Hic n. finis substitutionum est ut ab illis in defectu institutorum vires suas testamentum habeat Chifler. de subst. c. 14. Fachin. 4. contr. 67. Neq; hic expresso vitiatum statim vitabitur esse tacitum posteaquam non in vim accessionis sed ut æquè principaliter per legem inductum est arg. l. 1 §. 1. quib. mod. pign. solv. & sicut per legem inducitur, ita per eandem quoq; sustinetur. Idq; tanto fortius procedet cum videamus idem obtingere in pupillari tacita, quæ sustinetur, ut maximè vulgaris expressa per aditionem aut immixtionem sit perempta l. 12. de vulg. l. 2. de acquir. her. Trentac. p. 1. c. 10. n. 18. Sfort. Odd. præ lud. p. 2. q. 5. n. 14. Gomez. r. rosol. 3. n. 30. Resistit Fabio. dec. 33. cr. 2. quod nihil valeat ex tabulis pupillaribus si papillus præmoriatur l. 18. h. r. l. 10. l. 11. ff. de captivis. Intellige quatenus sunt tales non quatenus per eas aliud legibus inductum. Quod ipsum & l. 4. h. r. sufficiat. Obstrepit, quod pupillares tabulæ sint testamentum si licet quod nihil ferit. Iterum: Atqui inquit substitutio directa in casum utilem non debet valere in casu inutili. Sed si perpendisset habiles & utiles terminos præsupponendos, non ita conclusisset. Tandem cum communi Dd. opinione in l. 3. C. de inoff. testam. putat, testatori imputandum, qui post mortem impuberis non alium substitutum sibi fecerit, Passager. d. rub. 23. n. 26. & 42. Sed non opus esse

21. *Expressa vulgaris regulariter hac incipitur formula: Si institutus non erit heres: In qua interpretanda qualitas persona instituti inspicitur.*

l. 15 pr l. 8 §. 1. de acq. her. quod & in Institutione usuvenit l. 3. C. her. inf. disp. precel. tit. 9. Hortom. a l. §. ult. f. de vulgari.

22. *Et quidem in seruo alieno quem patremf. arbitratus est testator, conditio illa ob ambiguum voluntatem inducit divisionem hereditatis inter seruum illum Dominum & Substitutum.*

§. ult. l. de vulg. l. 45 ff. de her. inst. (ubi specialem norant casum concursus Instituti & Substituti, cui n. hic per illu regulariter excludatur l. 69 de acquir. her. Cum n. hoc dicitur quid testator sentent aut disponere voluerit per verba, si heres non erit, si condictio in instituti seruisset. Siquidem & pro Domino & p. Substitutio non leuia misceat iura: Quare media inducta est ut fieret divisio in partes viriles d. l. 40. pr. Nec obitant legis verba ultima, quæ de alio, non hoc nostro loquuntur casu. Cum tres distinctæ species ibi decidantur. De seruo quem testator liberum putabat. 2. De seruo quem seruum esse sciebat. 3. De libero qui post mortem testatoris in seruitutem redactus est Marc. Lyclama §. membr. 15. Claud. Chiflet. de subst. c. 12. Non v. presupponimus alium serui instituti coheredem ut facit. Horto. nec correctionem admittimus uti somniantur Cujac. Polit. Ant. Fab. Vulteius & c.

23. *In Filiofamilias per extraneum instituto vulgaris substitutionis conditio etiam personam patris comprehendit, adeoq. substitutum excludet pater.*

Non n. filiusfam. aliter quam consentiente & iubente patre potest adire & patrem heredem facere l. 6. l. 25 §. iustum & seqq. l. 92. de acquir. her. Ergo etiam non nisi consensu eius poterit locum facere substituto. Uti & e contrario pater hereditatem filiosfam. delatam repudiando nihil agit l. 13. §. ult. d. r. Et, quavis filiosfam. primum repudiavit, a tamen iterum cogi potest adire, cum non sit novum, contra proprium venire factum in iis quæ alieni & non proprii compendit causa sunt. §. si tutor. J. de inoff. test. l. aduersus §. 1. ff. eod. Adde quod verba conditionis vulgaris (si non erit heres) tam personam filij quam patris spectant. l. 30. de her. inst. & filio instituto pater etiam invito filio admittitur perinde ac si esset institutus l. ult. §. 1. C. de bon. quæ lib. id quod ideo factum & sancitum putatur ut fieret compensatio patriæ potestatis per novas leges paulatim immutatur ut pater ex tota adventitiorum & quasi castrensi materia. Imo nec id invito testatore fiet, cum ideo substitutus sit postpositus ut filius esset heres, id quod sic etiam tum, quando pater est heres l. 50. §. 1. de bon. libert. l. ult. C. de impub. & aliis inst. Iuvat quod patri in casu filij instituti, plus sit concessum quam transmissario, Ille enim etiam post repudiationem a filio factam admittitur, quod non est in hoc l. un. C. de his qui ante apert. tabb. & de transmissario nunquam dicitur quod perinde habeatur ac si esset institutus. Atqui
Transmis

c.10. Don. Com. 24. Polit. devulg. n. 46. & 59. Fachin. 4. cont. 63. Petr. Gregor. Tol. lib. 45. syntag. c. 15. Passager. p. 1. flor. instr. rub. 23. n. 19. Guil. Onciac. quaest. acad. n. 5. Aut. Fab. dec. 33. et. 7. Dis. Gorcan. ad h. t. n. 22.

24. *De transmissario quaesitum est an & is sub conditione, se heres non erit, ad substitutum excludendum concipi intelligatur.*

Triplex vero potissimum habentur Transmissarij ut Trentac. p. 1. c. 5. Anton. Fab. dec. 32. et. 4. &c. Onciac. Acad. quaest. 8. observarunt, vel 1. jure sui-tatis l. 8. C. de suis & legitim. l. 3. C. de jur. delib. vel 2. jure sanguinis ex constitutione Theodosij in l. un. C. de his qui ante apert. tabb. vel 3. jure delibe-randi l. 19. C. de jur. delib.

25. *De Transmissario ex jure sui-tatis nullum est dubium quin praeferatur substitutio.*

Aperte enim Justin. in l. un. §. 13. C. de caduc. toll. nominatim eas perso-nas, ad quas hereditas non adita transmittitur, praefert substituto. Idque rati-onem juris civilis evidentem habet: Etenim sui si nec se immiscuerunt nec abstinuerunt, semper pro heredibus habentur d. l. 8. C. de suis & legat. l. 1. C. si ut se ab her. abstin. etiam jure pignorio l. 2. §. si quis ex liberis. ff. ad S. C. Tertull. Neq; n. sufficit quod possint se abstinere, si ipsa se non abstineant l. 12. ff. de interrog. in jur. fac. Hinc nepos, cujus pater se non abstinuit nec immiscuit, etiam avius et retro trib. tenetur nisi se abstineat l. 7. §. 1. de adq. her. Itaq; si sui ita moriantur transmittunt hereditate non ut acquirenda sed ut adquisita l. 9. §. ult. de reb. dub. l. 84. de adq. her. l. 11. in fi. l. 12. l. 13. de test. mil. l. 19. §. 1. de castr. pec. adeoq; deficiet conditio substitutionis. Vinc. Cab. 2. disp. 23. Joh. Pyrrhus. tract. de sinitate n. 1. q; jus postea etiam latius extensum est in l. 6. C. de inst. & subst. Menoch. 4. praesumt. 9. Eiusdem valoris erit transmissio ex l. si infanti. C. de jur. delib.

26. *Idem & de Transmissario Theodosiano dicendum.*

Nam hic par ratio in l. un. C. de his qui ante apert. ubi hoc ipsum Impp. pro-positum est agere, ut hereditas non adita quoad transmittendum habeatur pro ad-quisita, quod apparet ex subiecta ratione, ne sine potes & reliqui descendentes ob fortuitas causas avita successione fraudentur & extraneis veluti substitu-tis postponantur. Accedit quod manifestissime Justin. in l. un. §. 5. C. de caduc. toll. personas in Theodosiana constitutione expressas quod transmissioem suis heredibus conferret ut recte observavit Gomez. tom. 1. resol. cap. 9. nu. 50. Neque hic substitutis jus auferretur: Siquidem potius impeditur jus acquiren-dum quam adquisitum tollitur, id quod facillimum per Impp. fieri potuit per ea quae traduntur ab Interpp. in §. eadem lege Instit. quib. ex caus. n. an. non lic. Johan. Pyrrhus. d. tract. n. 16. Chiffet. de subst. c. 13.

27. *Aliud in Transmissario juris deliberandi dicendum, quod substitutum non excludit, sed ab eo excluditur.*

lib. in mentem venit jus substituto de proximo adquirendum impedire vel jam
adquisitum tollere & ut colligit Anr. Fab. dum Imp. promiscuè de hereditate
testamentaria & legitima loquitur, inquit se non alio casu favere testamento
heredi quam legitimo: Atqui hoc casu nullus adest substitutus ergo etiam ille
casus tunc existere intelligitur cum nullus adest substitutus. Ut ita Justiniani
constitutio tunc verificari dicatur, quando nihil intermedium adest, quod im-
pediret hoc inter Transmittentem & Transmissarium. Juvat quod Transmis-
sarius per jus deliberandi non dicitur à defuncto adquisitam hereditatem acci-
peret sed de novo adquirere d. l. 19. in fin. ibi: adeundum & ibi: pro adeunda he-
reditate &c. Et tunc certe jus substituti longe anteverit jus Transmissarii: Cum
ille ad hoc vivo instituto (hoc est in ipso mortis instanti quod vitæ adnumeratur
l. 18. §. 1. & manum test. l. ult. & cond. instit.) cæperit jus habere, jam tum eni-
certum erat hereditatem non esse aditam sed exitisse conditionem substitutio-
nis. A deoq; transmissarius jam tum cæpit excludi, cum jus adeundi etiam vivo
instituto desit competere. Non ergo quem turbet quod in d. l. 19. Imp. id jus
transmittendi quod §. 1. s. hereditas comperabat (comperabat autem cum he-
reditate non ut adquirenda sed ut adquisita l. 7 §. 1. de acquir. her.) in omnes ex-
traneos proteler: Nam protelavit equidem sed non eodem modo: Aliàs extra-
neis jus suaratis concessisset quod est absolum. Et quod hoc de mente Justinia-
ni sit, patet ex posteriore, Constitutione in l. un. C. de caduc. toll. l. in §. 5. dum
opponit transmissionem hereditatis quæ fit jure suaratis & sanguinis ex consti-
tutione Theodosiana, & transmissione juris deliberandi. 2. in §. 11. ubi adhuc
Regulam illam (hereditas non adita non transmittitur) sartam & testam con-
servat cum suis exceptionibus, quod tamen nunquam fieret si contrariæ sen-
tentix ad stipularemur, tunc enim talis Regula esset ponenda: Hereditas etiam
non adita transmittitur ad quosvis etiam extraneos. Quod absit. Magno nu-
mero hic Dd. contradicunt. Fachin. 4. contr. 62. Angel. tract. de Sutarate. q. 10.
n. 16. Lancell. de vulg. n. 82. Chiflet. c. 13. Roland p. 1. rub. 23. n. 15. Dilect. de art.
test. tit. 5. caut. 1 &c.

28. *Et quia testator substituendo in omnem casum heredis non
adeuntis sibi cavere voluit, utiq; etiam eo casu substitutus ex vo-
luntate testatoris veniet, quo institutus adversus aditionem resti-
tutus est.*

arg. l. 44 ff. de re jud. junct. l. 57. de acquir. her. Restitutionis n. vis illa est ut
omnia in pristinum reponat casum l. q. si minor. §. restitutio ff. de Minorib. Et
quod juris est coheredi respectu legitimorum non extante substituto, idem juris
est substituto respectu coheredum & legitimorum. At coheres præfertur legi-
timis, si is qui suam portionem agnoverat, restituitur l. pen. de acquir. her. Er-
go &c. Huc faciunt, l. 1. §. si quis adita l. 2. §. si bonorū ff. ad Terrull. l. 2. §. interdū.
l. 38. §. 1. de vulg. & pup. Nil facit quod is qui semel exitit heres, non possit desi-
nere esse heres l. quod contra de R. J. Hoc n. ad juris civilis rationem confert,
non v. impedit substitutum prætorias actiones exercere l. 6. §. 2. & 3. de bon. liber.
l. 2. §. interdum de vulg. & pup. l. 63. §. si dandæ ad Trebell. l. 1. §. qui sunt in po-
testate

imperat l. 7. §. sed quod Papin. de Minorib. Sfort. Odd. in prælud. p. 2. q. 6. n. 9. Donell. ad l. 7. n. 17. C. de impub. & al. & 6. Com. 24. Ant. Fab. 7. conj. 3. Dis. Cujac. add. §. sed quod Papin. Trentac. p. 1. c. 18. Duar. h. t. c. 10. Govean. ad l. 2. §. n. 7. ff. h. t. & ad h. t. n. 40.

29. *Imo & tunc pro substituto jus militat si saltem spes restitutionis subsit ex parte heredum Minoris post repudiationem decedentis.*

Jam enim exitit substitutionis conditio. Si non erit heres, l. 6. de adq. her. ubi Chiff. c. 11. ponderat verbū, continuo. Et hereditas non adita non transmittitur nisi in casib. in specie exceptis l. unic. C. de Caduc. toll. q. ipsū in specie l. 18. C. de jur. delib. usūvenit, ubi tam etsi tutor infantis nomine hereditatē neglexerit & tamē post mortē infantis perinde habetur ac si infans omnino non esset institutus adeoq; nec ejus heredib. subvenitur per in integrū institutionē. Nec obstat q. Restitutio etiam heredib. Minoris compete. l. 6. de restit. in integ. l. 18. §. ult. l. 19. ff. de minorib. Id n. fit ex persona minoris, si & ipse restitui potuit aut voluit, de quo in præsentia non constat, adeoq; heredib. non plus juris competet quam ipsi Minori si viveret cum & aliis parcius heredib. quam ipsi Minori subveniat l. 24. §. 5. Scævola. de Minorib. In genere vero nuda spes restitutionis ex parte heredum minoris vix est suspensiva juris substituti cum extraordinem concedatur l. 4. §. 1. de fideic. libert. adeoq; non nisi post impetrationē operatur. l. 82. de leg. 1. l. 17. de injusto nupto. Duar. h. t. c. 10. Trentac. p. 1. c. 4. n. 2. Ant. Fab. 14. conf. 1. & dec. 34. et. 8.

30. *Sed & tum, quando institutus Monachus post repudiationem decessit, Monasterio substitutus præfertur.*

Monasteriū n. mediante Monacho acquirit l. Deo nobis C. de Episc. & Cler. ita tamē ut Monachus institutus tale quid egerit per quod acquirit hereditas solet l. 13. de condit. inst. Neq. n. institutus ex institutione statim censetur locupletior antequam adeat l. 63. ad l. Falc. nec hereditas in bonis ejus antea est adeoq; nec in bonis Monasterij. Absurdum siquidē esset ut Monachus facilius faceret Monasterium heredem quam ipse heres fieri posset si sui juris esset. Sic servo instituto hereditas non nisi eo adeunte acquiritur Domino. l. 3. C. de her. inst. l. is qui heres. de adq. her. est n. jus personale, posse adire & coheret medullitus personæ instituti, nec ab ea avelli potest l. 5. G. de jur. delib. l. 18. l. 6. de adq. her. l. 13. §. ult. eod. qualia jura non solent immediatē transire §. pen. Jas. de stipul. ferro. l. necessario. §. pen. ff. de peric. & com. rei vend. l. usufructu. ff. solut. matrim. Et cum per factum expediuntur, sunt integra personæ ut filii & servi d. l. 3. C. de her. inst. ita & Monachi ita ut hic etiam Prælato imperanti possit non parere & coactus fallens hereditatem Monasterio non acquirere l. 6. §. ult. de adq. her. Politus de vulg. n. 52. Sfort. Odd. prælud. p. 2. q. 4. n. 5. Duar. h. t. c. 10. Anton. Peregr. de fideic. art. 28 n. 76. Chiffet. de subst. c. 9. Govean. ad h. t. n. 21.

31. *Non tamen Fisco, si institutus post actionem indignum se fecerit.*

B §

Non

quo. & in illa. p. 1. q. 1. §. 1. ut maxime per eum mors defuncti vindico ff. ad Syllan. nec lequenti gradu, ut maxime per eum mors defuncti vindicatur, locus erit l. 15. d. t. quia hunc effectum plenissimo hereditas in primo isto herede indigno consistebat ita ut etiam ab intestato habiles termini non adsint ut Edicto successorio locus fieret. Imo si testator ita pupillariter substituerit: Quisquis mihi heres erit & c. Ven l. 8. ff. de vulg. attamen illi indigno locum esse putarim per l. 43. in fin. ff. cod. l. 38. de her. inst. Non n. per hoc fisco sit heres l. 51. §. ult. de fideiuls. l. 14. in fin. de novat. Ant. Fab. dec. 38. et 9. Nec hic distingvendum an adita sit hereditas an vero non? Non n. aliter de indigno queri potest quam si adierit; neq; n. si repudiavit, cogetur necem defuncti vindicare adeoq; nec indignus dici; Imo si ante aditionem talis moriatur, non fisco sed heredibus hereditas cedit adeoq; etiam substitutis si adsint l. ult. Quib' ut indign. Roland. p. 1. rub. 23. n. 21. Politus n. 73. Trentac. p. 1. c. 8. Fachin. 4. contr. 64.

32. Ut nec Fideicommissario si cum eo concurrat ut maxime institutus repudiaverit.

Nam institutus semper magis dilectus est quam substitutus l. Publius in fi. de cond. & dem. l. ult. C. de V. S. l. 65. de her. inst. l. cum ita. §. in fideic. ff. de leg. 2. Menoch. 4. præsunt. 16. n. 3. Sed fideicommissarius antepositus fuit instituto gravato. Quis diu multo magis substituto? Et cum de jure concessus sit fideicommissario, ut cogere possit fiduciarium ad adeundum t. t. ad SC. Treb. utiq; testator qui iura scire præsuntur, huic fideicommissarii beneficio se applicare voluisse & hoc jus ipsi integrè servasse intelligitur l. nemo potest de leg. 1. Accedit textus l. 63. §. Julianus ff. ad SC. Treb. & l. 4. C. eodem Gomez. to. 1. c. 3. n. 8.

33. Effectibus hujus vulgaris substitutionis male etiam hic adnumeratur quod per eam sicut filiorum fam. tollatur.

Aliàs nunquã vulgaris expressa contineret tacitam pupillarem: Fit n. hæc non nisi suo l. 2. pr. l. 41. §. 2. h. r. Suitate autem per vulgarem sublata jam deficerent habiles terminus in pupillo, quod falsum l. 4. ff. h. r. l. 4. C. de impub. & al. Deinde nec pupillaris possit continere vulgarem (quod ad minimum aliquo in casu concedit hujus sententia impugnator maximus Ant. Fab. decif. 32. et 9. ut d. l. 4. §. hoc itaq; casu & c.) & tamen per illam pupillus non desinit esse Suus l. 12. ff. h. r. l. 4. 2. de acquir. her. adeoq; nec per hanc. Accedit quod impubes habens vulgarem substitutum adhuc dicatur existere heres, l. 10. de vulg. & pup. imo etiam post immixtionem adhuc jus abstinenti integrum habet l. 44. de re jud. id quod Suitatis est proprium in impuberibus l. 1. l. 57. de acquir. her. quod tamen nunquam fieret si factus esset extraneus l. 86. de her. instit. Hinc & hoc principium deducitur, ut Suus habens vulgarem substitutum etiam tacendo possit heres fieri & excludere substitutum, quod fit in casu l. Lucius 15. h. r. id quod suorum est. l. 1. C. de jur. delib. ut supr. thes. 5. Quæ omnia ex voluntate Testatoris fundantur, qui substituendo saltem sibi de herede prospicere & caducum evitare non v. filio damnosus esse voluit l. nihil interest §. 1. de bon. libert. l. 3. de test. milit. neq; etiam suo juri renunciare in habendo suo herede, id quod favorem eius spectat. In contrarium communiter eunt Doctores ut ap. Fachin. 4. cont. 71. Trentac. p. 1. c. 13. n. 8. & c. 14. Angel. de Suit. q. 10. n. 22. Dilect. de art.

neg. & i. 60. §. de her. m. Cui argumentum tripliciter subvenitur. 1. distinguendo inter id q̄ tacitè continetur & id q̄ exprimitur per l. 65. de leg. 1. 2. diversè esse an verba dirigantur ad ipsum institutum q̄ fit in dd. ll. an v. ad substitutū in modū conditionis quæ nihil disponit, q̄ obtingit in vulgari substitutione per tradita in thes. 15. neg; n. institutioni quæ per se stat, per substitutionem ex accidenti supervenientem aliqua in ea derogabitur. 3. ut maximè etiā in institutione verba si voluerit, ponantur non tamen suavitatem tollunt sed saltè necessitatē adeundi remittunt A. Fab. dec. jr. et 8. id quod apparet ex d. l. 36 §. 1. si paulo accuratius, verborum oppositiones primumur. Nec hūc facit l. 16 de liberis & posth. de qua Cuj. tract. 7. ad Afric. & 3. obs. 21. Corraf. 1. miscel. 2. A. Fab. 1. conj. 10. & decad. 23. et 8. Trentac. p. 1. c. 14. n. 1. Chiflet. cap. ult. Cætera juris ratio expedit.

34. *Jus tamen ad crescendi per substitutionem expirat.*

Ita Sfort. Odd. p. 2. q. 6. n. 6. Duar. hic c. 10 Gomez to. 1. c. 3. n. 26. Lancellor. de vulg. n. 12. & per l. 2. §. si duo ff. de bon. poss. sec. tab. b. Auth. Hoc amplius C. de fideicom. un. §. in primo & §. pro secundo. C. de caduc. toll. l. ult. C. de her. inst. 3. Legibus enim jus ad crescendi inductum est, ne testator pro parte, intestatus decederet, id quod non metuendum existente substituto, tunc n. portio non vacat ad quem cohæres debeat admitti; Non v. ex voluntate testatoris ut vult Menoch. 4. præsumt. 86. in si. siquidem & invito & prohibente eo obtiner, & in testamentis militum in quibus voluntas maximè dominatur l. 1. & t. de testam. milit. omnino cessat l. si duobus. d. r. Valet itaq; hic Regula provisio hominis tollit provisionem legis Nil officit l. 30. h. t. ibi v. deficit conditio substitutionis ita ut non immerito cohæres jure accrescendi potior sit. Duar. lib. 2. de jur. accr. c. 15. Niletiam l. 80. de acquir. her. ubi nullus adest cohæres, adeoq; deficiunt habiles termini ad constitutionem nostram applicandam Govean. ad l. 48. pr. h. r.

35. *Specialiter hic excipiunt casum l. ult. C. de instit. & substit.*

Ubi variè à Doctorib. specialitatis rationes excogitantur. Vel uti. Quia nō est vulgaris in generalè casū si nō erit heres, sed in specialè, si posthum⁹ nō nasceretur, concepta, Absolutè v. est cam de casu in casum extendere, cum casus à testatore omissus non debeat haberi p. expresso. l. 21. in fin. de vulg. 2. Vulgaris expressa tacitam pupillariè non cōtinet si testatoris voluntas diversum sua deat l. 4. ff. h. t. Hic v. maximè illam voluntatis quæstionem esse imp. ait, unde ex variis conjecturis tandem concludit, ut apparet ex verbis. in hac specie, in huiusmodi casu & c. 3. Si testator voluit matrem sibi heredem esse, multo magis in bonis filii, cæteris paribus, eam admittere voluit si is natus & postea subtractus fuisset 4. Quia ille posthumus natus statim existit heres & transmittit in matrem iure suitaris absq; ulla immixtione l. 8. C. de suis & legit. 5. Et hic non una & sola ratio sufficit, quod mater sit in medio, ad hoc ut excludatur substitutus, sed plura conjunctim posita hoc evincunt. Ut quia mater erat cohæres, Quia substitutus erat in certū casu vocatus, Quia postumus erat natus. Unde in hoc subjicitur, q̄ postumo nō nato substitutus admittatur igitur posthumo nato sed matre ante eū defuncto, similiter ei loc⁹ fiat: His coniunctim sumtis fiat Regula: Quæ tamen nō faciet quo min⁹ præcedens positio sustineatur cum mater substitutū excludat ab intestato succedendo nō veto iure accrescendi. Don ad d. l. ult. A. Fab. 15. conj. 9. & dec. 33. et 5. Lanc. de vulg. n. 109. Menoch. 4. præsumt. 37.

acrescendi & substitutionis concurrir.

l. 35. in pr. l. qui patri §. 1. §. 1. l. 80. pr. de acquir. her. l. 5. in fin. l. 23. de vulg. & pup. duplex tamen hoc jus ad heredes non devoluit l. 9. de sus. & legit. l. 1. de acquir. her. (in qua nil corrigendum puto ut facit Ant. Fab. l. 15. conj. 20.) Duar. ad tir. de acquir. her. c. ult. Guil. Onciac. acad. quæst. 12. Chiflet. c. 9. Govean. ad l. 8. n. 1. ff. h. t.

37. Et pluribus copulati vè & conjunctim institutus si substitutus datus sit, jus acrescendi substitutionis jure potius erit.

Ad veritatem enim copulativa requiritur ut omnes eius partes verificentur l. si is qui ducenta ff. de rebus dubiis. Ergo non nisi omnibus non aduentibus substituto locus erit l. 10. C. de impub. & aliis. l. 87. §. Seja. de leg. 2. Est n. in arbitrio Testatoris sub conditione juris acrescendi substitutum vocare quod hic fecisse videtur arg. l. 30. de vulg. & pup. & ita plures heredes pro uno instituisse arg. l. 5. de condit. inst. l. falsa. §. fin. de cond. & dem. l. 11. de her. inst. Richard. ad l. 5. pr. C. de inst. & subst. per illum text. Hottom. ad pr. §. b. & plures. Jaf. de vulg. Zef. de subst. c. 1. Guil. Onciac. quæst. Acad. 63. Fop. 13. conj. 15. & seqq. Trentac. p. 1. c. 17. per totum. Gomez. to. 1. c. 3. in fin. Aliud est si separatim singulis substitueretur quod obtingit in casu l. 39. §. ult. h. t. de quo Govean. ad l. Gallus. n. 25. Mattheac. de legat. lib. 1. c. 8. n. 27.

38. Expirat substitutio si primo gradu institutus hereditatem adquirat.

l. 3. l. 69. de acquir. her. l. 5. C. de impub. & aliis subst. Extraneus adeundo §. item Extraneus J. de her. qual. & diff. Suus autem vel tacendo vel se immiscendo l. 3. C. de jur. delib. l. 33. §. 1. de vulg. §. sui autem J. d. r.

39. Etiam si saltem jure pratorio per bonorum poss. secundum tabulas veniat.

per l. 2. §. si duo ff. de bon. poss. sec. tab. non quod heredis appellatione proprie veniat bonorum possessor l. 1. ibi velur heredes. ff. de possess. her. pet. l. 2. ibi. loco heredis. ff. de bon. poss. nisi forsitan late & per extensionem l. ult. C. qui admittit. l. hereditatis de V. S. l. 1. C. unde liberi. l. 1. §. bonorum. ff. ad S. C. Tribell. Sed quod hic conditionem à testatore adpositam ita interpretemur, id quod ex conjectura voluntatis eius proficisci debet l. 19. pr. & §. 2. & l. Pater Severinam 101. pr. ff. de condit. & dem. Is enim verbis, si heres non erit, notavit eum qui plena hereditate fruiturus est arg. l. 17. de injust. rupt. l. 14. l. 16. in fin. de leg. præst. juvat l. 3. §. 1. de bon. poss. & l. 1. pr. de bon. poss. furios. Chiflet. c. ult. Govean. ad h. t. n. 42. Hinc substitutio vulgaris facta filiofamilias non evanescit per nudam sui existentiam, ne sit substitutus nudum heredis nomen noceat arg. l. 2. §. 5. ad Terryll. Aliud longè est si institutus velit ab intestato admitti, tuæ enim substitutus præfertur l. 3. C. de impub. & aliis. Tam quia verba, si non erit heres ad testamentum heredem relata sunt l. 8. §. ult. de vulg. l. 3. pr. eod. tum quia hereditas legitima cessat quando ex testamento heres speratur l. 70. de acquir. her. Doneil. ad l. 5. n. 14. C. de impub. & aliis subst. Ant. Fab. 9. conj. 14.

scere substitutio, si institutus voluntatem testatoris adimplere recuset.

Nov. i. c. i. Auth. Hoc amplius C. de fideic. cuius textus occasione hoc quaeritur, si Titius & vulgarem substitutionem & Fideicommissum in eodē testamento meruerit, an sit in ipsius electione ut vel tanquam substitutus directo veniat, repudiante instituto, vel ipsum ex SCto cogat adire & restituere? Id quod cum Bartolo affirmari per l. 56. de manum. testam. l. 6. §. Titius ad SC. Trebell. In genere n. duplici iure munitus semper electionem habet utro venire velit l. 1. §. si proponatur. ff. si quis omnia caus. test. & ita sentiunt Joh Dilect. de arr. test. tit. de subst. caut. 2. n. 2. Ant. Peregrin. de fideic. art. 8. n. 45. Fachin. 4. contr. 8. Menoch. 4. praesumt. 63. n. 6. Paris. conf. 41. n. 52 p. 2. Gomez. tom. 1. c. 1. n. 34. Quib. se opponit Ant. Fab. dec. 31. et r. dicens, minime cum posse cogere fiduciarium ad adendum, sed saltem directo ex substitutione venire. 1. Quia dum ex substitutione recusat agit ut testamentum destituatur, dum non vult voluntatem testantis implere, adeoque inde lucrum ut sentiat iniquum est. Cui opponatur l. 1. §. si proponatur ff. si quis omnia caus. test. 2. Quia nullum habet interesse ut cogat institutum, quod olim erat, quia forsan substitutio onus habebat, quod avertere nitebatur. d. l. 6. Id quod hodie omnino evitare non potest. Verum hoc in factis positum est, & inter est eius ut hereditatem ex uno capite omissam ex altero recuperet Lancell. de vulg. n. 10. Govean. ad h. r. n. 23. 3. Quia per d. Novell. i. c. i. omnis coactio proisus cessat & sublata est, ubi hoc inductum, quod fideicommissarius iure directo & non per manum heredis hereditatem acquirere possit. Quasi v. Imperator in genere ibi regulam indefinitam faceret: Quin potius de casu jam adita hereditatis constitutio concepta est ut recte ad eam Nov. adnotavit Cujacius, Ergo non poterit derogare coactioni ad adendam hereditatem & fideicommissario restituendam: adeoque nugis agit Faber.

41. Pupillaris substitutio fit ijs qui sibiipsis testamentum facere non possunt: Et distinguitur in veram & quasi. Illa fit liberis l. in puberibus qui ob aetatem testari prohibentur.

Moribus enim Romanorum contra juris Regulas inductum est ut pater filio testamentum facere possit l. moribus. 2. ff. h. r. pr. J. de pupill. subst. 4. Govean. ad d. l. 2. §. 5. n. 6 ff. h. r. Et quidem saltem ob hoc quod filius ipse testandi incapax esset Menoch. 4. praesumt. 47. n. 5. & tamen ejus interfit habere heredem ex testamento l. 42. de acquir. her. Idque exinde patet quod cessante aetatis impedimento ipsa quoque substitutio cesset l. 14. l. 43. pr. h. r.

42. Puberibus ergo facta, nullarum est virium, ne quidem iure fideicommissi.

l. 7. ff. h. r. §. ult. Inst. de pup. subst. §. masculino. eod. Aetus n. semel iure testamenti ad probatus amplius obliquari non potest l. ult. C. de codicill. & quod

§. 3. h. t. Vult. ad pr. J. de pupill. n. 8. Adde quod Homo sui juris ultra 14. annos non amplius testamenti factioe carere debeat, nec patria potestas post mortem patris in infinitum extendi debet, arg. l. 43. §. 1. h. t. Cumque in militari testamento speciali privilegio & cetera qualitate talis substitutio toleretur, l. 15. de vulg. & pupill. l. precibus. C. de impub. & aliis, arguit in paganis aliud servandum, ne Regula ad casus exceptos trahatur. C.oman. ult. com. 9. Vincent. Cabot. 2. disp. 21. Govean. ad l. 2. nu. 5. ff. h. t. Cuiac. tr. obs. 25. & 12. obs. 17. & 17. obs. 26. Fachin. 4. contr. 44. Vigl. ad §. ult. in fin. J. h. t. Guil. Onciac. quest. Acad. 36. Anton. Fab. 15. conj. 14. Nec tam faciles ad fideicommissariam dispositionem recurendum, si de voluntate obliquè relinquendi non constat l. 77. §. mando. l. 34. pr. & §. Gaigobus de leg. 2. nisi in codicillis dispositio inveniatur, l. 76. ad T reb. ubi benigna interpretatione juvatur ob id forsitan, quod in illis ordinaria fideicommissorum sit sedes §. pen. J. de codicillis Menoch. p. 1. conf. 105. n. 13. Non pro dissentibus facit l. 34. de her. inst. ut pote quæ ad institutiones non vero ad substitutiones pertinet; scitè Ant. Fab. 15. conj. 12.

43. *Unde si statuto non nisi Maiores 25. annis pubertatem accipiant, etiam post 14 annum pupillarem substitutum habere poterunt.*

Eo enim respiciunt mores Romani qui pupillarem illam induxerunt pr. J. de pupill. subst. Et lex nova addens aut detrahens antiquæ, recipit omnes restrictiones & interpretationes quas lex antiqua l. ut C. de inoffic. dor. l. inter socerum. §. cum inter. de pactis dotal. Cum ergo antiqua lex de impuberibus jure Romano ante 14. annum non testantibus, ita limitabatur ut tamen per patrem fieri illis testamentum possit, utiq; & in statuto corrigente eadem qualitas remansit. Et aliis ubi eadem ratio est in pupillo & Minore, ibi de uno dictum etiam in altero obtinet l. 8. §. 1. de reb. eorum. Nec vero præcisè & ad unguem pubertas ex isto annorum numero desumenda est neq; id ex jure gentium desumtum, sed est merum juris civilis commentum, ut patet ex l. ult. C. quando Tut. vel Curat. esse desin. pr. Inst. quib. mod. tut. fin. & ex Montano tract. de tutel. c. 37. Costano de Matrim. quest. de his qui nupt. contr. poss. n. 19. Donell. 3. Com. 14. Ergo sicut juri civili licuit intra illos annos 14. pubertatem includere, ita etiam statuto idem immutare licet l. 9. ff. de Just. & Jur. eodem tamen utroq; effectu & ipsè confectancis remanentibus l. 27. l. 28. & 29. ff. de legib. Non ergo audio Vigl. Jason. Alexand. Polir. T. entac. & alios putantes ideo dissentendum quia Moribus contra jus civile hæc substitutio inducta est, adeoq; non extendenda l. quod meo. in fin. de acquir. poss. l. 1. §. si quis ff. de itin. actusq; l. 14. ff. de ll. Inò vero hic non fit extensio sed interpretatio: à quo consuetudines utriq; stricti juris dicantur, non tamen abhorrent. Anton. Govean. ad l. 2. §. 5. n. 9. h. t.

44. *2. In potestate existentibus & tempore Testamenti & tempore Mortis.*

Id enim

quoq; &c. Donell. 6. Com. 25. & ad l. 7. nu. 6. C. de impub. & aliis. Duar. l. 1. c. 14. Et aliās ut quis sit capax hereditatis plura tempora inspicienda sunt l. 49. §. 1. de her. instir. Potissimum vero in illa quæ pro actus forma requiruntur, in ipso actu concurrere necesse est l. 1. §. si quis ita. de V. O. (Ad quod argumentum omnes à dissentientibus allatas responiones instar castelli in ære esse ait Polit. de pupillari n. 23.) ne supervenientia habilitatis sit potens aliquid inducere l. quæ ab initio de R. J. Cumq; substitutio ista statim expiret si impubes vivo patre sui juris fiat l. 41. §. cum filæ ff. h. t. concludendum quod hoc requisito ab initio deficiente nunquam induci possit arg. l. patre. ff. de his qui sui vel alieni juris sunt. Nec officir l. 42. de her. instir. distinguem inter id quod abundat & id quod deest: Facilius n. illud refecatur quam hoc supplicatur. Nil agit l. 3. §. pen. d. t. nil l. de vulg. & pupill. l. 2. pr. l. 42. §. 1. eod. Govean. ad l. 2. n. 22. 33. ff. h. t.

45. Non ergo pupillariter substituit Mater.

arg. §. feminae J. de adoptr. jun. l. 2. pr. ff. h. t. etiam de jure Novell. quo tamen differentia illa Suorū & Emancipatorum non tantopere attenditur; id enim in Legitimis successioneib. obtinet Govean. ad l. 2. §. 5. n. 11. ff. h. t. Nec quid facit l. 33. ff. h. t. tota enim formula ibi posita à pupillari abhorret. Rectè Cujac. tract. 2. ad African. super d. l. 33. Vult. ad pr. J. h. t. n. 5. & Vigl. ibid. n. 6. adde Roland. à Vall. p. 4. conf. 69. n. 58.

46. Nisi per statutum potestatem in liberos adsequatur.

l. 2. pr. h. t. juncta l. 1. de V. S. generaliter enim (cæteris paribus) masculinum concipit femininum l. qui duos. in fi. l. servis. pr. de legat. 3. etiam in correctoris Menoch. p. 1. conf. 95. n. 13. 14. præsertim cum inhabilitas qua de jure civili obstabat, per hoc statutum remota sit Correcta v. legis ratione lex ipsa correcta intelligitur. Et cum matri jus exemplariter substituendi datum sit, apparet, jura non ahorrere admodum à pupillariter substituendi jure modo potestas non abfuisse. Urget Politus de pupill. n. 20. Legislatorem in patris persona non tam potestatem, quam maturum & stabile judicium in prospiciendo filis respexisse quod apparere putat ex l. 2. & 3. ff. de confir. tur. sed vix hoc est propter l. 2. pr. vlt. cæterum emancipatis. h. t. juncta l. 8. §. 5. ff. de inoffic. testam. Trentac. p. 2. c. 10. n. 2. Jo-han. Dilect. de art. test. tit. de subst. caut. 30. in fin.

47. Nec filio naturali tantum facta pupillaris substitutio valida est.

Quod tamen satis ridiculè tenrat Fumeus de subst. n. 37. per l. 1. §. suos ff. de suis & legit. l. 5. l. ult. de his qui sui vel alien. jur. Gomez. tom. 1. c. 4. n. 2.

48. Etiam si superveniat Legitimatio.

Quod tamen voluit Rolandin. de testam. p. 1. rubr. 24. n. 13. per l. fin. ff. de Natal. restit. l. illa institutio §. 1. de her. instir. l. Lex Cornelia ff. de vulg. l. pater & l. seq. ff. de captivis. Quæ omnia revelluntur per ea quæ in thes. 44. dicuntur. Govean. ad l. 2. §. 5. h. t. n. 13. diff. Rol. Vall. p. 3. conf. 22. n. 21. Polit. de pupillari. n. 29.

Quod si putavit Vultej. J. h. t. pr. n. 4. per l. 6. ff. de hered. inst. i. c. quæ lo-
quitur de qualitate heredis institui, cum nos quæramus de habilitate ejus
cui substitutio fieri debet.

50. *Adoptatis quoque & adrogatis pupillariter substitui
posse placet.*

l. 2. pr. & l. 10 §. 6. ff. h. t. Non tamen adoptatis ab Extraneo: Hi n.
cum in sacris patris naturalis maneat, ab eo saltem substitutum talem ha-
bere possunt l. pen. C. de adopt. Et adrogatus saltem in ijs bonis quæ vel ab
ipso arrogatore vel eius cognatis & amicis adquisivit d. l. 10 §. 6. ff. h. t. l. 13.
§. 2. de adopt. Ant. Fab. 1. Jurisp. Papin. c. 10. pr. i. illat. 14 Unde recte con-
cludit Roland. à Vall. vol. 4. conf. 80. n. 18. Quod arrogatus hac ratione pro
parte testatus pro parte intestatus debeat. per l. 12. de adoption. Siquid. ad
l. 9. n. 9. C. de impub. & aliis substitit.

51. *Ut & exhereditatis.*

Utpote in quibus illa qualitas adhuc remansit quæ ad pupillare de jure
requiritur l. 2. pr. ff. h. t. l. 10. §. 5. eod §. non solum Inst. de pupill. l. 6. pr. ff.
de iust. nupto junct. §. posthumorum. Inst. de exher. liber l. 6. pr. ff. si ta-
bulæ test. null. extr. l. 28. §. 1. de lib. & post. l. 33. §. 1. de testam. milit. & per
ea quæ erudite congestit Ant. Fab. 9. conjest. 20. Neq; n. hereditas facit
Suum, nisi æquivoce suum heredem ut sumitur in l. 8. §. pen. de inoff.
fic. test. l. 1. §. pen. de Suis & Legit. Unde sic ut Suis ab hereditate patris
abstinens Suis tamen maneat l. 6. §. 1. de reb. aut. jud. pots. l. 78. ff. ad Tre-
bell. Illam vero ex testamento existentiam per Exheredationem tolli fa-
cile largimur. l. 10 §. 4. ff. de vulg. & pup. l. 27 §. 4. ff. ad S. C. Trebell. D. fs.
Gomez. tom. 1. c. 1. n. 3. Angel. de Suitate quæst. 10. n. 2. Lancellot. de pu-
pill. n. 32.

52. *Et nepotibus ex filio Emancipato in potestate retentiis.*

Aggoscuntur enim sui heredes l. Gallus §. sequenti ff. & lib. & posth.
§. posthumorum. J. de ex her. lib. Neq; id correctum est per l. meminimus.
C. de leg. her. Govean. ad l. 2. §. 5. n. 25. ff. de vulg. & pupill.

53. 3. *Dummodo sibi quoque, pater testamentum faciat.*

l. 1. l. 2. ff. h. t. Neq; n. sine heredis institutione testamentum vires ha-
bet l. proxime ff. de his quæ in testam. del. & pupillare dicitur pars & sequela
paterni §. liberis ff. h. t. ita ut ex eo sustineri dicatur l. 3. ff. h. t. l. 8. §. 5. ff. de
inoff. test. l. 2 §. in rerum d. l. 10 §. 4. ff. h. t. Donell. 6. Com. 25. Quod ta-
men fallit in Militie l. 31 §. ult. ff. de testam. milit. Alias in genere semper
Substitutio præsupponit institutionem. Chiffet. de substit. c. 12.

54. *Etiamsi saltem minus solemniter inter liberos testetur.*

Quamvis enim ipse impubes si testaretur, ita sibi heredem institueret
faceret, tamen hic ex persona & potestate patris res determinanda venit
l. 8.

effectu testamentum facit l. hac consultissima §. ex imperfecto C. de testā. Jafon. in Auth. novissima. n. 16. C. de inoff. test. & plerumq; tum quando agitur de favore & interesse ipsorum liberorum, q; hic usu venit Jul. Clar. tract. de testam. quaest. 10. Rolandin. p. 1. flor. test. rubr. 23. n. 27. nam & extraneis in tali testamento legari & fideicomitti potest Auth. Quod sine C. de testam. Govean ad l. 2. §. 5. n. 21. Trentac. p. 2. c. 13. n. 2.

55. *In casum impuberis in aetate pupillari decedentis: id quod varijs fit formulis, tam implicite quam explicite.*

pr. & §. substituitur J. h. t. l. 2. §. 5. l. 4. in fin. l. 8. in pr. l. 38. l. 43. ff. h. t. Menoch. 4. præsunt. 34 & seqq. Rolandin. d. lo. rub. 49.

56. *Pubertatem equidem excedere requirit, intra minorem tamen aetatem includere substitutionem minime prohibetur.*

l. qui plures §. 1. l. ex factis 43. §. item quæro ff. de vulg. & pup. & tunc ultra annos a patre præfinitos minime extendi potest. Rol. a Vall. p. 3. conf. 72. n. 11. Alias si in defuncti etiam infanti pupillariter substituat, usq; ad 14. annos substituere voluisse præsumitur, cum id pupilio utile sit l. 42. pr. ff. de adquir. her. Menoch. 4. præsunt. 47.

57. *Vis hujus substitutionis se exerit impubere intra annos impubertatis mortuo, cui in omnibus bonis ejus succedit substitutus etiam in his quæ mortuo patre quæsitæ sunt.*

l. o. §. 5. ff. h. t. l. Papin. §. 5. ff. de inoff. test. l. coheredi §. cum filia: ff. h. t. & hoc in eo pagano qui filio & nepoti suo substituit indubitarum est Paul. Leon. de pupillari. n. 210 etiam si in certis saltem bonis substitutio fiat Guil. Onciac Acad. quaest. 72. exemplo institutionis l. 1. §. si ex fundo. ff. de hered. instit. Gomez. 1. resol. 4. n. 13. Menoch. 4. præsunt. 48. Imo & in bonis patris succedit si ea vel per immixtionem vel per Existentiam sui heredis iuncta in pupillarib. inveniat l. paterfam. de privil. credit. l. 12. de vulg. & pupil. l. c. §. 2. eod. Trentac. p. 2. c. 18. n. 1. Diversum est in his qui arrogato substituantur, ut supr. thes. 50.

58. *Excluditq; omnes ab intestato venturos, etiam Matrem.*

Quamdiu enim ex Testamento hereditas deferri potest, tamdiu legitima cessat. l. quando de adquir. her. Hic vero fit successio ex testamento illo, quod filio suo pater facit & ideo non luctuosum hoc est matri, quia pater fecit l. 8. §. 5. de inoff. test. l. 2. pr. ff. h. t. fac. l. 5. pr. ff. eod. & l. 4. C. eod. l. 2. C. eod. c. 1. de testā. in 6 Sic in Codicillis hæc substitutio facta valet in vim fideicommissi, ita ut mater ad restitutionem teneatur l. 76. ff. ad SC. Trebell. quidni tanto magis in testamento: Roland. a Vall. p. 1. conf. 69. n. 16. Menoch. 4. præsunt. 38. Ant. Fab. dec. 33. et. 5. & 5. conject. c. 9. Chiflet. c. 15. Donell. ad l. 2. n. 5. 6. C. de impub. & alius subsit. Fachin. 4. contr. 42.

59. *Quod & in tacita pupillari verificatur.*

C 3

d. l.

tu quam ex Constitutione Divi Marci, an vultus pupillarem contineret, Rol. a Vall. d. conf. 69. n. 23. In eventu n. positum est an filius ante matrem in ætate pupillari sit moriturus necne. Et sic illa constitutio non habere potestatem puram sed conditionatam: Quod tamen Legislatori ne in mentem quidem venit. Nec obstat q. in d. l. 45. h. t. substitutus fuerit unus ex liberis: Quia juxta Ant. Fab. in substitutionibus pupill. non qualitatem personæ substituti sed favorem eius cui facta est substitutio respicimus qualis hic est ipse impubes: cuius favor major quam Matris. Nil officit l. precibus C. h. t. ibi enim speciale est in milite l. centurio ff. h. t. cuius voluntas pro lege est nec supplementationem ex lege patitur. Fab. dec. 72. er. 7. Hoc displicet Vincent. Cabot. 2. disp. cap. 18. qui putat in casu d. l. centurio admitti interpretationem, cū substitutio in secundum casum facta comprehendat primum, adeoque etiam in primum facta comprehendet secundum. Sed male infertur, nam ibi substitutio in secundum casum facta non trahitur ad alia bona pupilli aut Minoris quam quæ ab ipso patre testatore adquisivit, non vero simpliciter in primum casum extenditur. adde Viogl. pr. J. de pupillari. n. 17. Connan. 10. com. ult. n. 13. Vaud. 1. var. quest. 44. Trentac. p. 1. c. 12. & p. 2. c. 16. Polit. de pupill. n. 39.

60. Etiam quod ad Legitimam.

per d. l. 8. §. 5. de inoffic. testam. d. c. 1. & testam. in 6. Legitima enim facit ut quærela inofficiosi competat quæ hoc casu denegatur. Nec verò tam firmiter successio matris in bonis liberorum stabilita erat, cum ea de jure t. tabb. profus excluderetur & demum per Prætores & SC. Tertulianū vocaretur pr. J. & t. t. ff. ad Tertyll. adeoque vinculum juris, quo ci legitima deberet, cū debilius etiam facilius dirimi potest. Paulus Leon. de pupill. n. 236. Zaf. c. 1. §. ult. Polit. n. 25. & allegari a Menoch. 4. præf. 38. nu. 30. 31.

61. Quod si pupillariter substitutus inveniatur quoq; heres scriptus, patris hereditatem repudiare, pupilli vero adire omnino potest.

l. 12. ff. h. t. l. 40. 41. 41. ff. de acquir. her. l. 27. §. 2. ff. ad SC. Treb. quod ita intelligo dummodo pupillares tabulæ sustineantur per aliquem coheredum adeuntem d. l. 40. d. l. 27. l. 10. §. 4. h. t. Si vero ipse impubes patri suo heres extitit, tunc quia utraq; hereditas juncta est, non conceditur substituto separatio l. 10. §. 3. h. t. Et ita hi textus videntur fieri consoni. E converso si patris hereditatem adeat pupillarem postea minime repudiare potest l. 27. §. 2. vers. tum si soles. ff. ad Trebell. l. 20. C. de jur. delib. imo ejus heredi (ut maximè alias substitutio in heredem non devolvatur. l. 10. pr. h. t.) etiam invito adcrevit l. 53. l. 58. ff. de acquir. her. vel jure adcrevendi privilegiato hoc in casu, quo hereditas hereditati & non portio portioni adcrevcat, ut vult Duar. de acquir. her. cap. 10. vel ita ut ponit Ant. Fab. dec. 31. er. 7. Aliter Trentac. p. 2. c. 18. n. 1.

62. Ni.

lio &c. tunc enim sine patris hereditate ad pupillare non venit.

§. substituitur J. h. t. l. 5. l. 8. §. ult. l. 10. pr. l. 38. pr. ff. h. t. & tunc ea substitutio conditionata esse videtur & ad institutionem præcisè collata Duar. ff. h. t. cap. 15.

63. *Servus autem alienus ita institutus & substitutus si jussu Domini ex institutione adierit & eo manumisso postea conditio substitutionis eveniat, ipse ex substitutione & non Dominus ejus vocatur.*

d. l. 8. §. 1. h. t. l. 80. l. 35. pr. de acquit. her. præcisè n. per hoc persona instituti notatur non eius ad quem potestate juris hereditas devenit l. 3. ff. h. t. l. 44. de condit. & dem. l. 11. de leg. 1. Vigl. ad §. substituitur n. 2. J. h. t. Duar. d. c. 15. Govean. ad d. l. 3. n. 8. h. t.

64. *Est & hic effectus pupillaris substitutionis, ut frater fratri impuberi substitutus fiat ei necessarius.*

l. 10. §. 1. l. 2. §. 4. & l. 12. ff. h. t. l. 42. de acquit. her. de quo quaesitum est an etiam tantum sit valoris, ut ita substitutus, antequam plenè agnoscat hereditatem transmittat eam in suos heredes? Quod quidem displicet Goveano contra Barolum, nobis verò apprime placet neque enim tunc hereditas ut acquirenda sed ut acquisita habetur, ipso jure hoc operante Trentac. p. 2. c. 17. n. 2. Nec obstat Goveani ratio, quod hic frater fratri non fiat. Suus, adeoque hunc effectum transmissionis substitutio illa habere non potest. Nam non requirimus suitatem sufficit quod sit Necessarius, ad Exemplum servi necessarii heredis, cui ille frater æquiparatur l. 10. §. 1. h. t.

65. *Extinguitur pupillaris substitutio, si pupillus in potestate moriatur.*

l. 17. §. 1. de adop. l. 28. 29. de vulg. & pup. l. 10. l. 11. ff. de captivis & posth. rev. Ant. Fab. lib. 10. conj. c. 4. §. 6. 7.

66. *Ut & deficiente substitutionis conditione.*

Veluti si filius in pubertate §. masculino J. h. t. l. 7. l. 14. l. 33. pr. ff. h. t. l. 21. eod. vel substitutus ante pupillum moriatur l. 10. pr. eod. neque enim ad heredes devolvitur Gomez. l. resol. 4. n. 15. Politus de pupillari n. 41. 42.

67. *Et si hereditas ex testamento patris non sit adita.*

l. 16. §. 1. l. 2. §. 2. ff. h. t. l. 2. C. de bon. poss. contra tabb. l. filium ff. eod. Zas. de substit. c. 2. in fin. Si tamen per bon. poss. contra tabulas testamentum evacuetur sustinentur tabulae pupillares l. 34. §. ult. ff. h. t. ubi Anc. Govean. n. 1. Donell. ad l. 7. n. 17. C. de impub. & aliis subst. Fumeus de subst. n. 53.

68. *Sed an per SUI heredis nudam existentiam sustineatur?*

Goveanus, Trentacinius, Duarenus, Viglius negativam habent per l. 2. §. 1. & l. 38. §. ult. ff. de vulg. & pupil. arg. l. 6. J. de pupil. l. 9. ff. de testam.

lianus. l. 13. §. si quis l. 1. 27. §. a patre ff. ad SC. Trebell. l. 20. in no. de ad-
quir. her. l. 8. §. de inoffic. test. Sed in affirmativam juris civilis ratio nos
cogit. Tum quia pupillaris substitutio est favorabilis l. 42. de adquir. her.
l. 11. de vulg. & pupill. Tum quia absentio tanquam juris prætorii reme-
dium non potest facere, ut is qui semel exiit heres, possit desinere esse he-
res §. 1. J. de bon. poss. l. 7. §. pen ff. de Minor. Unde etiam post absentio-
nem libertates competunt l. 23. ff. de testam. manum l. 30. §. 5. ff. de fideic.
liberat. & in suam etiam absentem Creditores paterna actiones dire-
ctas habent l. 79. ff. de adquir. her. & post absentionem bonis patris ven-
ditis, si adhuc aliquid superfit, id suo adsignatur tanquam vero heredi l. 6.
§. 1. de reb. autor. in l. l. 79. ff. ad Trebell. Facit l. paterfamilias ff. de pri-
vileg. credit. Ant. Fab. dec. 31. er. 1. 2. 3. & c. Vincent. Cabot. 2. disp. 22. Cuj.
ad l. 2. ff. de excusat. tut. Politus de pupill. subst. n. 43.

69. *Quasi pupillaris substitutio fit liberis qui ob morbum
animi, utpote furiosi & mente capti, testari prohibentur, in
casum quo heredes erunt & in furore decesserint.*

§ qua ratione J. de pupill. l. 9. C. de impub. & aliis. de furiosis equidè
Doctores in vanum dubitant ex l. 25. C. de nuptiis, cum apertus hac de re sit
textus in l. ult. §. 1. C. de curat. furios.

70. *Substituere ita possunt parentes cuiusq. sexus.*

d. l. 9. ibi; qui vel quæ, & ibi: testatori vel testatrici. Roland. à Vall. vol.
4. conf. 68. n. 44. & seqq. ita tamen ut pluribus simul existentibus is penes
quem patria est potestas præferatur, adeoque tunc mater non admittatur
arg. l. ult. in princ. C. de curat. furios. accedit duplex vinculum in patre §.
sed hodie J. de adopt. l. 2. §. objicitur ff. ad SC. Tertull. Donell. 6. Com. 27.
Vigl. d. §. qua ratione. n. 4. Stuard ad d. l. 9. n. 8. Hinc sequitur quod li-
beri etiam emancipati parentibus furiosis, quanquam Curatores esse l. his
qui. de tutor. & curat. non tam exemplariter substituere possint, tum quod
Constitutio hanc potestatem illis non dejerit, tum quod aliàs filius substi-
tuens posset seipsum substituere, utpote cum liberi furiosorum debeant
substitui, quod absolum est dicere Rolandin. de arc. test. p. 1. rubr. 25. n. 5.
Politus de Exemplari nu. 7. & nu 18.

71. *Etiamsi ad secunda convolaverint vota.*

Quod in patribus & avis indubitatum de quibus majorem fiduciam
leges fovent l. ult. C. de bonis quæ liberis, quam de matribus arg. l. 4. ff. &
C. de testam. tut. l. 2. ff. de confir. tut. l. 22. §. pen. C. de admin. tut. Aurb.
Sacramentum C. quando mulier tut. offic. l. 1. C. ubi pupill. educ. l. quod
mater. C. de revoc. donat. Aurb. ex testamento C. de secundis nupt. Nov.
de nuptiis. §. sin autem. §. quia vero & §. soluto & §. si vero expectet. l. 3. §.
illud; ibi: matre secundis nuptiis suæstara C. de secundis nuptiis. Paulus
Montan. tract. de Tutelis. c. 15. n. 109 & seqq. Roland. à Vall. conf. 68. n.
29. 30. 31. p. 4. Itaq; in matre communiter receptum, ut ea si vitricum su-
perinduxerit hanc potestatem amississe censetur Donell. 6. Com. 27. & ad
l. 9.

ipſe facere poſſet ſi ſanus eſſet. Nam nec ipſe furioſus teneretur inſtituere fratres l. 7. C. de inoffic. teſt. quod tamen pater ſubſtituens omnino facere teneretur d. l. 9. Ita Donell. ad l. 9. n. 9. C. h. r. & 6. com. 27. Politus de pupillari n. 16. Sichard. ad d. l. 9. n. 5. C. h. r. Vigl. ad §. qua rationem J. h. t. n. 7.

75. *Ut nec matrem.*

per ea quæ ſupra theſ. 58. ponuntur. Rolandin. de art. teſt. rubric. 25. n. 21. p. 1. Sichard. ad l. 9. n. 5. C. h. r. Trentac. d. c. 5. n. 12. Diſ. Gomez. tom. 1. c. 6. n. 7.

76. *Finitur hæc ſubſtitutio ſi poſt eam furioſo liberi naſcantur.*

l. ex factō. 43. ff. h. t. arg. l. cum avus 12. ff. de condit. & demonſtr. l. generaliter 6. §. cum autem C. de inſtit. & ſubſtit. Non idem dixerim de liberis naturalibus tantum. Politus de exemplari n. ult. Ut nec de fratribus Furioſi poſtea natis, ut maxime Sichard. d. l. 9. n. 12. C. h. r. ſingularem hic ſpeciem noſet, qua frater fratris teſtamentum rupat. Nullibi enim hoc fundatur & in contrarium eſt l. fratres C. de inoffic. teſt.

77. *Vel ſi furioſus reſipiſcat.*

§. qua ratione J. h. t. l. 43. h. t. d. l. 9. C. h. t. De hoc tamen valde diſceptatur ſi poſt reconvaſcentiam iterum furor ſtimulis ſuis cum accenderit, ut loquitur Imp. in l. 6. C. de Curat. furioſ. num ibi ſubſtitutio quoque vires denuo adquirit; Diſtinguat Dd. inter parvam & magnum intervallum, ita ut ſi ſtatim revertatur furor, nunquam in ſanitatem fuiſſe reſtitutus intelligatur, nam & febricitans tempore inter paroxiſmos interjecto non habetur pro ſano l. 5. ff. de ædil. edicti. & ſi conjuges poſt divortium mox reconcilientur, idem numero eſt matrimonium & non aliud l. 33. ff. de ritu nupt. Et id noſtro caſu conveniens d. l. 3. ibi: quatenus perſeverat: ibi: quia jam ſibi poſſet teſtamentum facere. d. l. 9. ibi: perpetuo. Si vero longo intervallo interjecto furor revertatur, non tam nuperus quam alius furor cum adortus fuiſſe intelligitur adeoq; tunc ſibi imputet ſi non teſtatus ſuit cum potuiſſet l. furioſum C. qui teſtam. fac. Quæ tamen proviſio in arbitrio judicis eſt; nam & cum in conſano, furoris & ſanitatibus eſt, non penè eſt tempus in quo hujusmodi morbus deſperetur, d. l. 6. C. de curat. fur. Menoch lib. 4. præſumpt. præſumpt. 50. Viglius d. §. qua rationem n. 9. J. h. t. Gomez. tom. 1. cap. 6. n. 11. & ibi Soarez.

78. *Porrò jure Privilegiato Mltiſibus conſeſſum eſt ut in ſecundum caſum directo tam filius quam Extraneis poſt hereditatis acquisitionem decedenibus ſubſtitutum dare poſſit.*

l. 15. ff. de vulg. l. precibus, C. de impub. l. 5. l. 4. §. 3. ff. de teſtam. milit. l. 6. C. eodem. quod paganus non eſt licitum §. ult. J. de pupill. cum illi non poſſiat heredem facere ad certum tempus, vel ex certo tempore l. hereditas

est. l. 3. C. de testam. milit.

79. *Id quod fit vel per expressas formulas, vel per compendium verborum.*

d. l. 15. ibi. si intra quintum & vicesimum annum &c. d. l. precib. ibi: vel expressa vel compendio &c. veluti: *Quandoquaq; filius meus decesserit &c.* Roland. a Vall. p. 1. conf. 25. n. 6. 14. Trentac. p. 4. c. 3. & 4. Duaren. ff. h. t. c. 22. & lib. 2. d. sup. ann. c. 22. Fumeus de subst. n. 72.

80. *Effectus in hoc conspicuus est, quod ceterarum substitutionem casus hic comprehensi inveniuntur.*

Nam aut filius moritur intra annos impuberes, tunc substitutus in omnibus filij bonis succedit ex pupillari l. centurio. ff. de vulg. & pupil. Aut post pubertatem, tunc saltem ea bona quæ à patre filius adquisivit ad substitutionem pertinent l. 10. §. 5. & d. l. 15. de vulg. l. 5. l. 41. §. 3. de testam. milit. l. precib. C. de impub. & aliis: non etiam ea quæ filius aliunde quæsitivè, ne videlicet privilegium militibus datum vergat in præjudicium liberorum l. 23. ff. testam. milit. l. 40. ff. de admin. tut. qui ita testandi facultate libertiore quasi privantur l. ex factio. ff. h. t. Duar. d. c. 22. Donell. ad d. l. precibus n. 8. C. de impub.

81. *Et quod substitutus jure illius substitutionis militaris non per fideicommissum sed directo succedat.*

Nam jure fideicommissi quilibet etiam non miles potest post pupillarem ætatem relinquere § ult. J. de pupillari, & sic hoc non esset privilegium militare, quod tamen jura volunt d. l. centurio. ibi: directo substituit: & ibi: ex privilegio militum. l. 6. C. de testam. milit. ibi: proprio privilegio. quemadmodum & directo valet institutio ex tempore & ad tempus l. 19. §. miles. l. 41. de testam. milit. & substitutio pupillaris absq; prævia institutione l. miles 41. §. ult. l. 15. §. penult. eod. & dispositio imperfecta l. 35. eod. Itaq; quod valere potest jure directo cur obliquer? Et parum abest quin dissentiens Cujacius militi plus privilegii tribuat recedendo dispositionem directam quæ jure directo (uti putat) valere non potest, ad fideicommissum, quam si directam directò interpretaretur. Non enim militum dispositiones tanquam nude voluntates sed tanquam testamenta & jure testamentorum conservantur l. 40. ff. d. r. Parum ergo facit l. precibus C. h. t. nam ex communi interpretatione Goveani, Donelli, Duareni & aliorum non positive sed comparative intelligenda sunt Imp. verba quamvis dissentiat Vincent. Cabot. 2. disput. 20. Cujac. 12. obs. 27. cui respondet Ant. Fab. 15. conject. 12. 33. Gomez. 1. var. resol. 7. n. 5. Menoch. 4. præsumt. 52.

82. *Etiamsi adsit Mater ejus qui habet substitutum.*

Nulla enim ei inferitur injuria utpote quæ in bonis mariti nihil juris habet, in quibus solis substitutus succedit l. §. l. 28. l. 31. §. 3. de testam. milit. nec obstat quod per immixtionem facta fuerit confusio istorum bono-

rum.

tempus finitum iterum separatio bonorum fieri necessario debet arg. l. 12.
ff. de vulg. & pupil. Trentac. p. 4. c. 8. Zaf. c. 5. Fumeus de subst. n. 82.

83. *Quod si Miles filiam suam impuberem & fratrem suum institutos invicem substituit, filiaq; postquam heres extiterat, decessit superstiti matre & Patruo tanquam substituto, ibi Mater ab intestato admittitur substituto excluso.*

per l. 6. C. de testam. milit. Non enim illa reciproca substitutio operatur plus quam vulgarem, non v. tacitam pupillarem Vigl. ad pr. J. de pupill. n. 16. Donell. ad d. l. 6. n. 4. non quod miles pupillariter substituere non poterit. sed quia dubitatur an voluerit, cum voluisse non praesumatur. Eleganter Ant. Fab. dec. 72. et. 7. Cum itaq; spes vulgaris substitutionis per existentiam fuerit sublata l. post aditam. C. de impub. & aliis. Utiq; res ad causam intestati pervenit.

Quæritur :

Testatrix Titio reliquit legatum sub conditione, Si Religioni Pontificia se adsociaverit; An conditio pro non adjecta habenda & Titius ea non obstante ad Legatum sit admittendus?

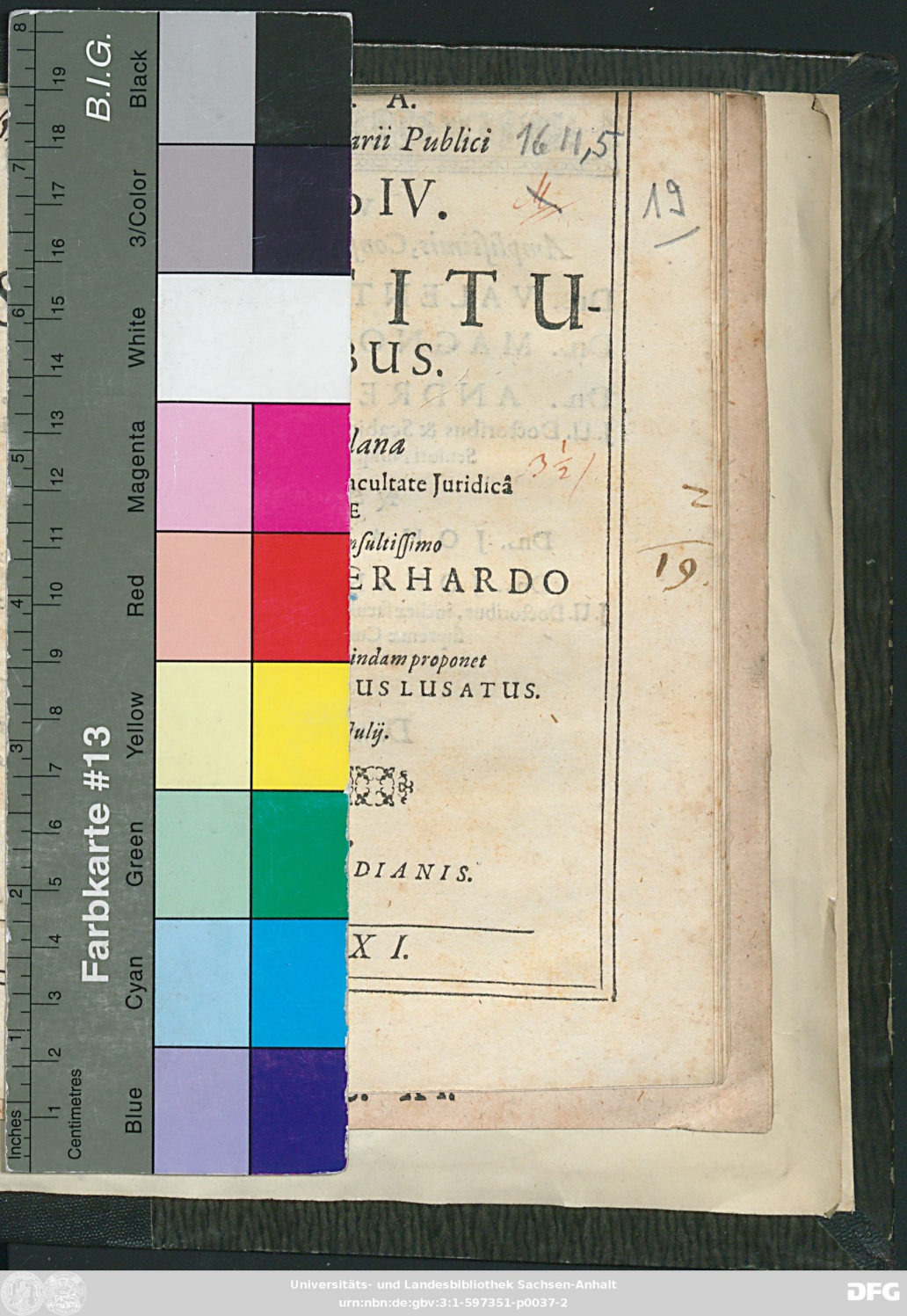
DISP. V.

X2617642 ✓

1017

Inches
Centimetres

B.I.G.

Farbkarte #13

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

A.
arii Publici 16 11,5
IV.
I T U.
US.
ana
cultate Juridicâ
sultissimo
ER HARDO
indam proponet
US LUSATUS.
ulij.
DIANIS.
X I.

19

2

19

